

VERDEN FALLER FRA HVERANDRE

Tusen takk, broder Neville.

God morgen venner. Jeg fikk bare kommet meg i seng denne morgenen i tide til å stå opp igjen, så jeg var litt sliten. Kom ikke . . . på en måte uventet. Broder Shakarian i Full Gospel Businessmen, presidenten for denne bevegelsen, var . . . Hans kone ble syk, og så . . . og hun ble fraktet til sykehuset.

² Og å vikariere for en mann som det, er en veldig stor jobb, og å holde et stevne i går.

³ Og broder Arganbright kom forbi, og vi dro opp. Og, vel, jeg stod opp klokken fire i går morges, og vi satte av gårde til Cincinnati. Og vi reiste hele dagen. Og jeg rakk det, presis. Vi kom inn ved daggry, denne morgenen. Og er i bra form, litt hes, men vi er her ved Guds nåde.

⁴ Jeg lurer på om broder Arganbright klarte det. Er du her, broder Arganbright? Han må fortsatt være trygt i Morfeus sine armer. Vet du ikke hvem Morfeus var; det var en romersk, hedensk gud, søvnens gud.

⁵ Så dere får bære litt over med meg angående min hese hals denne morgenen, og jeg vil prøve å ikke holde dere for lenge.

⁶ Min hensikt med å ha møtet denne morgenen er på grunn av . . . ikke folket. Neste søndag skulle jeg gi mitt—mitt julebudskap, men, hvis jeg—jeg gjorde det, ville det bringe folk som kommer utenbys fra, kanskje på en måte forstyrre julen deres, dere vet, ved å dra tilbake. Og så tenkte jeg det kanskje ville være best hvis vi ville komme sammen og tilbe Herren denne morgenen, på denne måten, som min del av julebudskapet. Og så, neste søndag, kan dere være i deres . . . Hvis dere bor langt borte, kan dere være i deres egen kirke, hvor enn dere er fra, eller hva enn dere måtte ønske å gjøre.

⁷ Og jeg vil takke broderen for den vakre sangen. Jeg kom inn akkurat da den ble sunget. Det er virkelig nydelig. Og jeg har stadig hørt min kone, og alle sammen, rose broderens synging, og jeg hadde min første anledning til selv å høre ham synge, borte fra tabernaklet. Nå, er ikke det litt rart? Vår broder her i tabernaklet, og så måtte jeg dra til Shreveport i Louisiana for å høre ham synge for første gang. Hvor merkelig ting kan være, er det ikke?

⁸ Og da tenkte vi ved å kanskje gjøre dette, ville det gi oss en tid i våre . . . til å—til å komme sammen. Og så igjen, veiene var så dårlige. Jeg lurer på om broder og søster Dauch klarte å komme fra Ohio. Kom de seg ned? Hvor er du, broder Dauch? Ja, ja. Jeg bare lurte. Har dere fått mye snø der oppe? Mye snø. Så, vel, de

hadde ikke noe i Cincinnati. Der er det ikke engang så mye som her. Det er endog ikke noe snø i det hele tatt. Og første gang jeg noensinne har forkynt i Cincinnati, var i går, så vi hadde en herlig dag, et nytt lokalt fellesskap, ennå ikke et år gammelt, og det er et veldig fint fellesskap, noen fine mennesker. Vi nøt fellesskapet. Så de ringte akkurat nå, om jeg kunne være i Columbus i morgen, for innvielse av enda et fellesskap, og, eller tjeneste, som broder Shakarian angivelig skulle innta, men . . . og jeg måtte be over det først. Det er en . . .

⁹ Jeg er nødt til å dra til Phoenix rett etter dette, vet dere, og vi fikk . . . Vi starter i Phoenix den tolvte, vil være forretningsmennesenes frokost. Og jeg vet ikke nøyaktig hvor det skal avholdes. Jeg tror på Ramada, vil bli avholdt på—på Ramada. Forretningsmennesenes fellesskap har sin vanlige frokost der. Og så på søndag begynner jeg, og søndag, i omtrent tolv dager rundt gjennom ved Maricopa Valley, Phoenix, Tucson. Og jeg fikk en bankett på mandag kveld, den følgende mandagskvelden, i Tucson, en—en bankett sammen med forkynnerne og Full Gospel Business Men i Tucson. Og så å komme tilbake til Phoenix, og jeg tror det er på Glendale og forskjellige steder. Og så begynner stevnet den tjue- . . . Når er det, broder Fred? Husker du nøyaktig . . . Tjuefjerde, tjuefjerde til og med den tjueåttende eller tjueniende, noe rundt der. Og deretter hvis Herren vil, å være hjemme igjen. Vi vil se hvordan vi har gått framover her, se angående de syv segl eller de . . . fra da av, og se hvor vi går derfra.

¹⁰ Nå tror jeg noen fortalte meg at vi hadde noen små babyer her denne morgenen som skal bli innviet. Er det riktig? Har noen mor en baby som skal bli innviet? Noe som Doc fortalte meg. Vel, kanskje tok jeg feil. Åh ja. Ja visst. Ja, sir, disse. Okay, vil dere søstre eller brødre bringe opp deres små? Takk, søster. Tenker dette er en veldig passende tid til å bringe opp barn, det er jul. Broder Neville, vil du? Nå, mens disse kjære bringer opp sine små denne morgenen, det er—det er bare . . .

¹¹ Nå, mange mennesker i mange kirker, og—og hvis noen av dere var på stevnet i går, hvordan broder Brown, en episkopaler fylt med Den Hellige Ånd, unnskyldte seg til de troende pinsevennene, for å døpe babyer, så, før han fortalte hva han var nødt til å gjøre. Så, episkopalerne doper med bestenkelse, det de kaller å døpe.

Døpe for meg betyr “nedsenkning, å gå under, en begravelse”.

¹² Og, men mange av dem gjør det. Det er en gammel . . . Det er en form som faktisk kommer fra Den katolske kirken, og ble brakt ut gjennom metodistene og episkopalerne, lutheranerne og mange av dem gjør det. Metodistene gjør det. Det var en adskillelse mellom nasareerne og metodistkirken, barnedåp.

Nasareerne er i ethvert ord en metodist, det eneste er barnedåp, og så skilte de lag på grunn av det.

¹³ Kristi menighet er en kristen menighet, de har alle ting i kirken, også musikk. Og så, åh, disse små omstridte temaene, slik at de adskiller og bryter opp broderskap og ting! Vi er alle én i Kristus Jesus, ved . . . Du kan ikke bli medlem i en menighet. Du—du blir medlem i en losje, men du kan ikke bli medlem i en menighet, ser dere, fordi du er nødt til å bli født inn i menigheten. Det er en åndelig fødsel. Og så de forskjellige har sine ideer, og vi går bare sammen med dem, det er greit.

¹⁴ Men for—for oss her i tabernaklet, vi ønsker å forbli akkurat slik Bibelen sier det skal gjøres. Akkurat hva . . . Og det er ingen skriftsteder i Bibelen for å døpe et spedbarn. Det er ingen skriftsteder i Bibelen for å bestenke. Og så, det eneste skriftstedet der i Bibelen, hvor Jesus talte om dette, Han var vårt eksempel, og da de brakte barn til Ham, la Han hendene sine på dem og velsignet dem og sa: “La de små barna komme til Meg, og hindre dem ikke! For Himmels rike hører slike til.” Nå, det er måten vi prøver å fortsette på.

¹⁵ Nå vet vi, idet pastoren og jeg legger hendene på disse babyene, våre hender er dårlige erstatninger for vår Herre fordi Hans var hellige. Men hvis Han måtte søke på jorden denne morgenen for å finne en hellig hånd, hvor vil du finne den? Det finnes ikke noe slikt, ser dere, på jorden. Men ved Hans nåde representerer vi Ham. Og barna her som vi vil innvie, vi vil legge hendene våre på dem, og ofre bønn og takksigelse for hvordan Han har gitt dem til folket, og må de være små blomster i hjemmet deres for å hjelpe til med å lyse opp veien mens dere går videre. Må de bli oppdratt i Guds formaning. Og må disse små barna nå bli store arbeidere, hvis det er en morgendag i Guds Rike, det er vår oppriktige bønn. Ja vel. Må Herren velsigne.

¹⁶ La oss se, jeg tror vi skal begynne her borte, med denne lille karen med svart hår, som kikker så mye på meg. Bare liksom . . . Åh, du! Min kone burde vært her for å holde denne lille karen. Alltid redd for at jeg skulle skade dem, ser dere. Åh, for en pen liten kar! Hvordan har du det? Hvilken passende tid, når, “I krybben ble det funnet en baby”, en juletid, for innvielse av babyer tilbake til Gud. Hva heter han? Samuel Thomas. Nå, det er et veldig godt navn.

La oss bøye hodene våre.

¹⁷ Vår Himmelske Far, idet dette lykkelige lille paret denne morgenen, kommer med dette lille gledes tilfelle som Du har lagt til deres forening, lille Samuel Thomas, Far Gud, vi ber om at Du vil velsigne dette barnet. Og idet vi løfter ham opp i Ditt Nærvær denne morgenen, Herre, for at Dine hellige usynlige hender skal velsigne dette barnet. Må det bli slik, Herre, at barnet vil leve. Og hvis det er en morgendag, må han bli en stor arbeider for Guds

Rike. Velsign hans foreldre. Og nå, Far, gir vi Deg lille Samuel Thomas i Jesu Kristi Navn, for et innviet liv til Guds Rike. Amen.

¹⁸ Gud velsigne deg og ektemannen, og må dere ha glede. Og må det være et lyst, lite sted i livet deres, gjennom hele deres reise. Gud velsigne dere.

¹⁹ Nå, er dette den lille? [Moren sier: “Ja.” Da lager babyen en lyd—Ed.] Nå, jeg kan ikke forstå det språket. Jeg vet hva. Jeg vet hva—hva de gjør, men jeg forstår det ikke.

²⁰ Da jeg var i Tyskland for ikke lenge siden, kunne jeg ikke snakke ett ord. Jeg sa: “Men saken, angående dere tyskere her”, jeg sa: “Jeg forstår ikke.” Jeg sa: “Alle . . . Jeg gikk nedover gaten, og moren bar på en baby, og den gråt på engelsk.”

²¹ Vel, jeg tror hun må gjøre noe. Jeg vil ha fått deg helt oppvridd, når vi kommer tilbake til Meda. De blir bare forvridd på den måten, vet dere, låst fast. [Moren sier: “Alicia Kay.”—Red.] Alicia Kay. [Noen sier: “Carlyle.”] Carlyle. Alicia Kay Carlyle, det er et vakkert navn. Jeg liker det. Vil du bringe den lille søsteren hit? Hm! Åh, har jeg fått din hånd inn der også, søster?

²² Vel, dere vet, da Israel brakte sitt offer (som jeg forkynte om i går) til alteret, se, de ville legge sine hender på det, fordi de identifiserte seg selv med sitt offer.

²³ Dine hender på babyen din, identifiserer deg da med babyen. Er det greit? Og vi legger hendene på det, identifiserer oss selv i bønn til Gud, for denne lille Alicia Kay. Var det riktig? Carlyle.

²⁴ Vår Himmelske Far, vi løfter opp til Deg, denne lille damen, Gud, dette gledestilfelle som er blitt gitt til denne familien. Velsign denne lille jenta, Herre, denne vakre, lille tingen som jeg her holder i armene mine denne morgenen, idet moren overbringer denne babyen. Du ga den til henne, og nå gir hun den over til Deg. Det viser hennes tro og begjær, Herre, at hennes barn skal bli oppdradd i Guds formaning. Velsign henne, Herre, og må hun leve et langt, lykkelig liv, og være en stor tjener for deg i morgendagen, hvis det blir en morgendag. Velsign hjemmet hun kommer fra. Gi det, Herre. Nå, vi gir til Deg denne herlige, lille jenta i innvielse i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁵ Nå, er ikke det en vakker, liten ting. Dere vet, enhver mors baby er den vakreste på jorden. Det stemmer, ikke sant? Gud velsigne deg, en veldig søt, liten ting. Ser på meg, rundt omkring, slik som det. Nå har jeg fått bøyd hånden *min*.

²⁶ Nå, hvordan har du det? Vel, hvilken fin, liten jente dette er også. Hva heter hun? [Moren sier: “Letha Ann Farmer.”—Ed.] Letha, en Letha Ann. [“Letha.”] Letha Ann Farmer. Åh du, for en pen, liten jente! Ville du komme over hit, være sammen med meg? Skjønner? Det er bra. Nå, det er også en fin, liten jente. Hun ser også bra ut. Liker du å dra til kirken, Letha? Nå, jeg kan

forestille meg, små barn som dette, som vår Herre tok opp i Sine armer. Disse søstrene? [“Ja.”] Dere vet, jeg står her nå, hvordan jeg føler det. Ser dere hva jeg mener? Hva et ekteskap, eller hva en innvielse er? Du står på Guds vei. Åh du! Gir meg frykt.

La oss bøye hodene våre.

27 O Gud, vi kommer denne morgenen med denne lille Letha. Og vi ber, Himmelske Far, at Du vil velsigne Letha og alt det hun gjør gjennom livet. Må hun leve et langt, godt liv. Velsign foreldrene hennes. Må hun bli oppdradd i et hjem, Herre, til å beundre og tilbe Gud. Og jeg ber om at hvis det blir en morgendag, om det blir, at hun vil bli en arbeider i Guds Rike. Hold sykdom og ting borte fra henne når hun reiser. Og gi henne en stor velsignelse i Ditt Rike. Og vi gir Deg denne lille jenta i innvielse i Jesu Kristi Navn. Amen.

Veldig søt baby!

28 Åh, jeg elsker små barn. Men jeg er bare . . . Jeg er alltid redd de vil brekke, vet dere. De er bare så bitte små. Og likevel fortalte kona meg, sa: “Nå, de ville være vanskeligere å brikke enn—enn—enn jeg ville vært.” Så, ja, det stemmer. De er så kvikke, vet dere.

29 Og nå, er det noen syke som ville bli bedt for, bare et—et spesielt tilfelle av bønn, eller noe, som vi kunne tilby deg? Ja vel, søster, hvis du ville komme opp hit og stå. Ja vel. Hm-hmh. Det er en . . . Vi ønsker å få disse tingene, så hvis vi blir bundet opp litt i vårt julebudskap, vil det være helt greit. Ja vel, sir.

30 Nå, la oss bøye hodene våre nå. Broder Neville, vil du gå fremover med meg?

31 Vår Himmelske Far, på denne julekvelden, hvor den store forlatelsen av vår synd og sykdom ble født inn i verden, for å bli et Offer for oss. Vi bringer vår søster i Jesu Kristi Navn, ved å legge hendene på henne, for å gjøre nøyaktig det Du sa. “Legg hendene på de syke, og de skal bli friske”. Dette gjør vi i Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse. Amen.

(Kall på broder Cauble . . . ? . . .)

32 Åh, er det riktig? Hvordan er det med deg, søster? Nå, nå, la oss bøye våre hoder igjen.

33 Vår Himmelske Far, idet vi står her i Den Allmektiges Nærvær, bedende for vår søster som har hatt en ulykke. Og det har skjedd noe som bare blindet øyet hennes. Men Du, Herre, som Du sa til Moses: “Hvem lager menneskets øye?” Og det er bare En som kan hjelpe, og det er den store Jehova, Skaperen.

34 Så vi ber, Himmelske Far, idet vi tror dette i våre hjerter, og vi bringer henne til Deg. Og vår tro, vi—vi kommer ved tro, opp til Guds store alter av gull, hvor det blodige Offeret, Kristus, ligger på alteret. Og i Jesajas bok, det 53. kapittelet, og det 5. verset, står det: “Han ble såret for våre overtredelser. Han ble knust for

våre misgjerninger. Straffen for at vi skulle få fred, rammet Ham, og ved Hans sår har vi fått legedom.” Nå legger vi vår tro sammen med hennes på Ditt alter og ber i Jesu Navn, at denne blindheten skal forlate vår søster, og at hun vil være i stand til å se, til Guds ære og herlighet. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, søster.

³⁵ Broder Cauble. [Broder Wallace Cauble snakker til broder Branham—Red.] Åh, ja. Paris Reidhead. Ja. Ja, sir. Hm-hmh, hm-hmh. Flott.

³⁶ Nå ber vi om salvelse for tjenesten til vår broder Cauble, til å dra og besøke en venn av meg. Jeg jobbet med ham i New York. Paris Reidhead, han som kom hjem til meg for å motta dåpen i Den Hellige Ånd.

³⁷ Og hadde ikke han noe å gjøre med Sudan-Mission? [Broder Cauble sier: “Ja. Han er leder over Afrika. Bor i New York, i en del av New York der, arbeider i denne store kirken der, for å hjelpe.”—Red.] Underfullt. Da forlater du Louisville. [“Ja.”] Å, du! Vi misliker å miste broder Cauble fra Louisville. Velsignet være ditt hjerte, broder. Åh du!

³⁸ Jeg vil alltid huske broder Cauble. Denne dyrebare broderen, en Guds hellig, jeg husker min første kontakt med ham. Han lå blødende, for døden. Jeg—jeg kjente til hans store navn blant brødrene. Jeg gikk over dit. Det var brødre som sto inne i sykehuset. Jeg, en liten fyr som meg, skammet meg for å gå inn, så jeg knelte ned bak Coca Cola-automaten, en ting ute i sykehushallen, og ba for ham, og dro tilbake.

³⁹ Telefonen ringte igjen, sa: “Du kom aldri over for å se broder Cauble.”

⁴⁰ Og jeg gikk bort dit. De hadde operert noe i nesen hans, og kuttet, skadet noe, og han ville blø i hjel. Knelte ned der og hadde en bønn. Det stoppet umiddelbart.

⁴¹ Vår Himmelske Far, han er Din tjener. Og nå flytter han fra oss, men vi er forenet, Herre. Våre hjerter vil alltid slå, jeg ber, slik som de gjør nå, en ved siden av en annen. Jeg ber Deg, Far, å velsigne denne, min broder, mens han drar dit for å hjelpe Din store tjener, broder Paris Reidhead, som var så interessert i dåpen i Den Hellige Ånd. Uansett hva alle fundamentalistene sier, så ønsker han likevel Gud, uansett. Velsign broder Cauble, og velsign dem sammen i deres arbeid for Deg, Herre, deres innsats. Må de jobbe som et lag, slik som Paulus og Silas. Gi det, Herre.

⁴² Gi ham Den Hellige Ånds salvelse. Han lengtet og prøvde, og presset og trykket på, for å finne det stedet hvor Du virkelig kunne fylle ham, Herre, og åpne opp store ting for ham. Og måtte dette være tiden, Herre, at Du trente ham og ba for denne timen, Herre, for vi er i kveldstiden. Styrk hans legeme, Herre.

Han trenger styrke. Må kraften som oppreiste Jesus Kristus fra de døde bringe helbredelse til legemet hans, en forvandlende kraft, må han vandre slik i Jesu Kristi oppstandelseskraft. Vi velsigner ham.

⁴³ Herren velsigne deg, broder Cauble! Hils broder Paris fra meg, og jeg håper å se dere alle senere. Jeg drar over havet til India. Gud velsigne deg.

 Hvordan er det med deg, søster? Takk broder.

⁴⁴ Herre Jesus, idet vi bringer denne lille damen, med våre hender lagt på henne, forbinder oss selv med henne, vedrørende offeret, vel vitende at Du lovet det, jeg ber om hennes helbredelse i Jesu Navn. Amen.

⁴⁵ Til denne lille moren som står her med en nedbøyd skulder og grått hår, og viser at hun er kald for den imøtekommende verden. Gud, må den kraften som reiste opp vår Herre Jesus fra graven, mens vi legger hendene på henne, og forbinder oss selv med henne og Kristus, må kraften som oppreiste Ham fra graven helbrede hennes legeme, i Jesu Navn.

 Gud velsigne deg, min søster.

⁴⁶ Himmelske Far, idet vi legger hendene på vår søster på samme måte, i Jesu Kristi Navn, må hun bli helbredet til Guds ære. Amen.

⁴⁷ Nådige Far, i Jesu Kristi Navn, legger vi hendene på vår søster. I Jesu Kristi Navn, må hun bli helbredet til Guds ære. Amen.

 Gud velsigne deg, søster.

⁴⁸ Himmelske Far, vi legger våre hender på vår broder her, i Herren Jesu Kristi Navn, for hans helbredelse. Må han bli helbredet i Jesu Navn.

⁴⁹ Vår Himmelske Far, som en av våre søstre som reiser langt for å være i møtet, men hun står denne morgenen nå, og vi forbinder oss selv, Herre, i Evangeliet, idet våre hender er på hverandre og på henne. Må Himmelens Gud se dette, hvor det står: "Hvis det er to eller tre som er enige på jorden." Her står vi, tre sammen, Herre, i Jesu Kristi Navn. Helbred henne, Herre, i Jesu Navn.

⁵⁰ På samme måte, Herre, legger vi hendene på vår søster her. Og idet vi er i enighet, i Jesu Kristi Navn, må hun bli helbredet.

⁵¹ Himmelske Far, taler om hans vidunderlige kristne liv . . . kona har fått kreft. O Gud, han står for henne. Kristus står for henne.

 Nå, djevel, forlat henne, i Jesu Kristi Navn.

⁵² Tro det, broder. Dette er en påle banket ned rett her. Husk denne dagen.

⁵³ Vår Himmelske Far, dette er vår søster som kommer til oss, Herre. Og hun lever et forbilledlig liv, og hun kommer for sin

helbredelse. Og vi, med våre hjerter og hender forenet med Deg, Herre, vi ber om denne velsignelsen, i Jesu Kristi Navn.

⁵⁴ Vår søster Risert, Herre, som er Din tjenerinne, hun kommer i denne juletiden. I Jesu Navn, la henne bli helbredet. Amen.

⁵⁵ Himmelske Far, vi bringer denne elskverdige lille kvinnen denne morgenen, i Herren Jesu Navn. Vi legger hendene våre på henne og ber om hennes helbredelse, i Jesu Navn. Amen.

⁵⁶ Vår Himmelske Far, vi kommer og legger hender på vår søster, i Navnet, det aller helligste Navnet, Jesus Kristus. Må hun bli helbredet til Guds ære.

⁵⁷ Vår Himmelske Far, idet vi bringer vår søster til Deg i dag, et—et trofé av Din nåde, hvordan Du har vært for denne kvinnen. For mange år siden, med bare noen få timer igjen å leve, oppspist av en kreft, og hun har levd for Guds Rike. Helbred henne i dag, Herre, for hva enn som er galt, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg.

⁵⁸ Vår Himmelske Far, slik som vår søster, også et trofé av Guds nåde. Elendig og ynkelig, avhengig av narkotika, dranker, og står nå som en nydelig, gjenoppreist kvinne. Hvilket tilfelle av helbredelse, Herre! Og så brenner hennes hjerte for andre som er plaget, fordi hun vet at det finnes en stor Helbreder. Hun fortalte om tre forskjellige navn akkurat nå, Far. Jeg ber, og forbinder meg selv med vår broder her, vår pastor, og—og henne, og Herren Jesus. Og i Hans herlige Navn, må disse tre menneskene bli overgitt for Guds Rike. Amen.

Takk, broder.

⁵⁹ Herlige Far, vi legger nå hender på vår broder Way. Han ber om tre ting. Du vet om dem, Herre. Og vi tror at det er skrevet, og vet at Skriften sier: "Alle ting." Og så ber vi, Himmelske Far, at dette, hva han har bedt om, vil bli gjort manifestert for ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁶⁰ Herlige Far, vi legger hender på vår broder i Herren Jesu Navn, og ber om hans helbredelse, til Guds ære. Gi det, Far, i Jesu Navn. Amen.

⁶¹ Himmelske Far, på vår søster legger vi våre hender, for Guds Rikes skyld, i Jesu Kristi Navn, for å adlyde det som Han sa. Må hun bli helbredet i Jesu Navn. Amen.

Velsigne deg, søster.

⁶² Far Gud, likeså, på vår broder, legger vi våre hender, i Jesu Kristi Navn, at Du gjør ham frisk, for Guds Rikes skyld. Amen.

Gud velsigne deg, min broder.

Søster Arganbright.

⁶³ Himmelske Far, vi ber for søster Arganbright, at Du vil helbrede henne. Gi det, Herre. Hennes bønnebegjær, må det bli gitt til henne, vår Himmelske Far, i Jesu Kristi Navn. Amen.

64 Herre Jesus, legger hender på vår broder, i Jesu Kristi Navn, må hans bønnebegjær bli innvilget.

Tro det, min broder.

65 Himmelske Far, vi legger hender på denne lille gutten, i Jesu Kristi Navn, og må, idet vi står samlet denne morgenen, ved tro, bringer vi dette barnet til Deg. Og må Guds velsignelse, av Kristi helbredende kraft, bli manifestert i hans lille kropp, i Jesu Navn. Amen.

66 Far Gud, på denne elskverdige pappa, som tok ham med seg, vi ber om at Du også vil manifestere Din helbredende kraft, i Jesu Navn.

Velsigne deg, min broder.

67 Himmelske Far, idet søster Peckenpaugh, vår edle søster, er i behov, og hvor nådig Du har vært mot henne, Herre. Jeg ber om at Dine velsignelser fortsetter å strømme inn i hjertet hennes. Og all sykdom og bedrøvelse som hun har gjennomgått, må Kristi kraft bli gjenopprettet hos henne, Herre, hundrefold, og gjøre henne fullstendig frisk, hennes kjære, i Jesu Navn. Amen.

Velsigne deg.

68 Himmelske Far, vi legger hender på vår broder og ber om at Jesu Kristi kraft gjør ham frisk, gjennom Navnet til dette Kristusbarnet som vi høytideligholder på denne tiden. Amen.

69 Nådige Gud, idet vi legger hendene på vår søster, Din tjenerinne, i Jesu Kristi Navn, må hun bli helbredet til Din ære.

70 Herre, vi legger hender på vår søster, i Jesu Kristi Navn. Må hun bli helbredet. Amen.

71 Himmelske Far, vi legger hender på vår søster her, i Jesu Kristi Navn. Må Guds kraft gjøre at hun blir helbredet. Amen.

72 Herre Jesus, gi vår søster hennes bønnebegjær, idet vi ber om det til Guds ære, i Jesu Navn.

73 Vår Himmelske Far, vi ser at vår lille søster er fortsatt sammen med oss, alle disse årene. Vi takker Deg for det, Herre. Vi ber at Du vil gi henne hennes bønnebegjær, i Jesu Navn.

Herre Gud . . .

74 Hva? [Søsteren snakker til broder Branham—Red.] Og Gud er allestedsnærværende, over havene, over her, overalt. Og du tror, og Gud vil denne morgenen i Norge, helbrede ham? [Søsteren snakker til broder Branham.] Hva? Din datter og din pappa, og du ønsker forbønn for dem, frelse.

75 Herre, Du ser den lille damen, og vi vet at Du kjenner hennes bønnebegjær. Du hørte stemmen hennes. Hvordan vet Du at hun står her? Når, ikke engang en spurv kan falle til gaten uten at Du vet om det. Og da vet jeg at Du kjenner dette bønnebegjæret, så vi bare ber over disse tingene, i Jesu Kristi Navn. Må de bli gitt til henne, gjennom Jesu Kristi Navn.

⁷⁶ Himmelske Far, vi ber om det, for hans mor som er gammel og skal bli operert. Gud, hjelp. Og hvis det er noe mer som vi kan gjøre, Herre, bare tal det til meg eller en annen, før denne dagens slutt, for å trøste vår broder. Gi det, Far. Jeg ber i Jesu Navn. Amen.

⁷⁷ Herre, vi legger hender på vår søster. I Jesu Kristi Navn, må Du helbrede henne og gjøre henne frisk. Amen.

⁷⁸ [En søster sier: "Broder Branham, jeg ønsker å stå opp. Jeg ønsker at du kommer . . . ? . . ."—Red.]

Må Himmelske Gud innvilge hennes bønnebegjær. Jeg ber i Jesu Navn.

Gud velsigne deg, søster. Du er søster Margaret. Ja visst. Greit.

⁷⁹ Herre Jesus, jeg ber for vår—vår søster, hennes mann står opp for henne. Hvordan de sliter, og hvordan Du har manifestert Deg selv for dem, og vist Deg selv for dem, Gud! Jeg er så takknemlig. Gi det, Herre, at hans kone vil bli helbredet, vår dyrebare søster, i Jesu Navn.

⁸⁰ Himmelske Far, dette bønnebegjæret som denne broderen ber om, Du vet alt om disse forholdene, Herre. Jeg ber for Din tjener. Gud, gi det, og for helbredelsen av de legemene som han snakker om. Nå, Du har hørt disse bønnebegjærene bedre enn jeg gjorde. Så jeg bare ber, med mitt hjerte åpent, på Ditt alter, og legger min bønn her, sammen med min broders, i Jesu Kristi Navn, at de vil bli besvart. Amen.

⁸¹ Himmelske Far, vi legger hender på vår søster for hennes bønnebegjær. Må det bli gitt henne i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, søster.

⁸² Herre, vi legger hender på vår søster, for hennes bønnebegjær. I Jesu Kristi Navn, må det bli gitt.

⁸³ Far Gud, på vår broder her, hans bønnebegjær, må det bli gitt til ham, Herre. Han har prøvd å tjene deg alle disse årene. Gjennom vanskeligheter, han står fortsatt rett der. Gud, må han ta tak i alterets horn denne morgenen, og banke ned pålen her på siden: "Dette er tiden det kommer." Gi det. Og må dette bønnebegjæret bli innvilget for hans kone og barnebarn, i Jesu Navn.

Gud velsigne deg, broder Brewster. Tro det.

⁸⁴ Vår Himmelske Far, denne lille moren, som står her denne morgenen, har vært som en mor til mange. Nå ber hun for sine kjære, Herre. Hun har bedt om det, og vi er . . . kan alle forbinde oss selv sammen, legger hendene våre på henne, som en enhet, at vi tror dette. Og med våre hjerter foran Ditt alter, ber vi for dette bønnebegjæret som hun ber om, til å bli gitt i Jesu Navn. Amen!

85 Gud, Du kjenner menneskene som han står her for, alle som er i hans hjerte her nå. Og vi har plassert oss selv med ham, Herre. I Jesu Kristi Navn, må hans bønnebegjær bli innvilget. Amen.

86 O Gud, vi kjenner søster Hattie. Vi ber, Gud, idet vi legger våre hender på henne, gi at Den Hellige Ånd vil være med henne, og åpenbare tilbake til hjertet hennes. Vi tenker på hennes dyrebare gutter, begge to. Jeg tenker tilbake, sittende der i det rommet den dagen, i et lite, ydmykt hjem. Du sa: "Fortell henne at hun kan be om hva hun vil, så bare si Ordet." Hun ba. Gud, jeg vet at Du bryr deg om disse menneskene. Så jeg ber, idet jeg legger hender på henne, i Jesu Kristi Navn, må hennes bønnebegjær bli gitt.

87 Herre Gud, idet vi legger hender på vår lille søster, som kjører nedover disse glatte veiene og slikt, prøver å komme hit. Du vet alt om det. Jeg ber for henne, Herre, idet jeg legger mine hender på henne. I Jesu Kristi Navn, må hun motta det hun ba om. Amen.

88 Vår Himmelske Far, idet denne dyrebare broderen . . . hvordan han ble besluttosom en gang, Herre, de tidligere sigarettene og ting hadde bundet ham fast. Han fikk et intervju, og ventet og ventet. Og Du ville ikke fortelle oss noe. Han fikk enda et. Du ventet og ventet, og du ville ikke fortelle oss noe. Og til slutt, en morgen, sittende der, her kommer det. Det var alt sammen over da. Vi takker Deg, Herre. Du er sannferdig. Ditt Ord svikter aldri. Og Han sa: "De som venter på Herren, skal fornye sin styrke." Nå kommer han med tre bønnebegjær denne morgenen, Herre. Og vi står som tre, med et løfte om en—en treenig tjeneste utført i én Gud. I denne ene, sanne og levende Guds Navn, Jesus Kristus, må hans bønnebegjær bli gitt til ham. Amen.

Gud velsigne deg, broder.

Herre . . .

Å, du! [En søster snakker til broder Branham—Red.]

89 Herre, Du hører disse bønnebegjærene. Du vet hvordan Du svarer på dem, Herre. Så vi bare legger hender på vår søster Baker, i Jesu Kristi Navn, vi ofrer vår bønn sammen med hennes, for helbredelsen. Amen.

Velsigne deg, min søster.

90 [Broder Neville sier: "Noen andre som vil bringe noe fram, bring det fram nå."—Red.]

91 Himmelske Far, idet jeg legger hender på denne fine broderen, ser veldig sunn ut i dag, men noen ganger kan det narre deg. Så jeg ber om at Du innvilger hans bønnebegjær, hva enn som er i hans hjerte. Gi ham det han ba om, i Jesu Navn. Amen.

⁹² Himmelske Far, vi legger hender på vår søster og ber om dette, i Herren Jesu Navn, at Du vil gi til henne hennes bønnebegjær, til Din ære. Amen.

⁹³ Herre Jesus, vi legger hender på vår broder og ber for hans bønnebegjær. Vi bare tilkjennegir dette, Herre, idet vi legger hender på ham. Vi forbinder oss selv, og i denne enigheten ber vi i Jesu Navn. Amen.

Gud velsigne deg, min broder.

⁹⁴ Far Gud, med vår søster også, gjorde vi likeså. I Jesu Kristi Navn, må hun ha sitt bønnebegjær.

Velsigne deg, min søster.

⁹⁵ Gud, ettersom vår dyrebare broder kunne ha blitt drept her om dagen, men Du var ikke klar for ham. Så jeg ber, Gud, at Du vil gi ham hans bønnebegjær, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Du vet hvordan du skal tro det.

⁹⁶ Vår Himmelske Far, idet vår lille, nervøse søster kommer fram, vel vitende, Herre, at hennes lidelser har vært mange. Men du har lovet at: "Mange er den rettferdiges lidelser, men Gud vil utfri ham fra dem alle." Hun trenger inderlig denne utfrielsen, Herre. Vi legger hender på henne og fordømmer dette onde. Herre, på Ditt alter av gull, må Guds kraft strømme igjennom henne og gjøre henne frisk.

⁹⁷ Ja vel. Dere kommer alle til å bli. Satt du der bak hele tiden? Ja. Jeg så deg ikke. Åh du, *her* borte. Ikke rart. Dette er en mann som heter, de kaller ham: "Miner". Det er hans navn. Men dette er en av gangene, når Miner er en major, en betydningsfull person. [Broder Miner Arganbright sier: "Si hva?"—Red.] Si hva som helst, hva enn du ønsker å si.

⁹⁸ Broder Miner Arganbright er en av de—de Full Gospel Business Men, en av de . . . bisto til å grunnlegge denne flotte bevegelsen, som vi prøver å jobbe sammen med, for å få alle mennesker til å gjenkjenne, uavhengig av deres tilknytning og denominasjon, at vi alle er brødre i Kristus.

⁹⁹ Han sa en liten ting her om dagen. Han skrev til en senator eller noe der oppe. Det var absolutt enestående. Og jeg sa: "Jeg vil at du skal skrive det ut. Ønsker at du skal komme ned til menigheten og si dette."

Sa: "Jeg har allerede sagt det."

Så vi har det her på lydband. Og jeg ønsker å få det tatt bort fra lydbandet, dere brødre. Broder Jim, jeg vet at du hører meg der inne i rommet. Jeg ønsker det. Det var et virkelig stykke av—av diplomati, lagt til det. Skjønner? Ja vel.

¹⁰⁰ Si hva du vil, broder Arganbright. [Tomt område på lydbandet—Red.] Amen. Amen.

101 [Broder Arganbright sier: “La meg sette meg der borte. Det er helt greit, akkurat der.”—Red.]

102 Hvor sant! Amen. Hvor sant! Fred kommer og går, og fornøyer, og det bare svinner bort, men glede består.

103 Vel, det er en—det er en—en dårlig dag på utsiden, en god dag på innsiden. Og, dere vet, jeg møtte en mann, eller en mann som fortalte meg at han møtte en mann nå nylig, og han sa at han klaget. “Åh”, sa: “dette er en fryktelig dag.” Han sa det regnet og holdt på.

Han sa: “Dette er en herlig dag.”

104 Og fyren sa: “Vel, hvorfor kaller du dette for slik en herlig dag?”

105 Han sa: “Jeg skal fortelle deg. Legen fortalte meg for et år siden at jeg bare hadde én uke igjen å leve.” Sa: “hver dag, vel, det er en herlig dag.” Ja.

106 Så det er riktig, det—det er en herlig dag, så vi er alle . . . Hva er . . . som broderen sa: “Vi var alle dømt til døden.” Det er riktig, til å dø og være i pine. Men nå er dette en herlig dag. Vi lever i Kristus og kan ikke dø mer. Det hele er over, ser dere. Vi er virkelig i Kristus. La oss nå . . .

107 Nå, i tabernaklet, broder Arganbright, tar jeg vanligvis bare min tid. Så hvis du blir sulten omtrent ved kveldsmat, kan du ta . . . Jeg føler meg så trøtt denne morgenen at jeg måtte bare si noe annet for å lade meg selv litt opp til at jeg kan . . . Herrens Ånd kommer på meg.

108 Så la oss bøye hodene våre nå og be, før vi leser Ordet. Hvor mange bønnebegjær om andre ting som du har, kanskje du ikke ble bedt for, bare la det bli kjent idet dere løfter hendene deres. La oss—la oss nå reise oss denne morgenen mens vi ber. Det vil gi deg en variasjon i stilling, og vil kanskje hjelpe litt. Og så, etter bønnen vil jeg at dere skal bli stående bare en liten stund, til jeg har lest Ordet. Jeg synes det er flott å stå ærbødig mens vi leser Guds Ord.

109 Vår Himmelske Far, vi kommer bare så ydmyk som vi vet å komme, med hjerter tømt ut for alle begjær i denne verden, eller dens nytelser. Og som vår broder har sitert eller sagt til oss: “Glede, Gleden i Herren er vår styrke.” Og vi kommer med frydefulle hjerter, at vi har dette privilegiet av å komme inn i Ditt Nærvær, til å be om ethvert bønnebegjær som vi ville ønske. Og gleden kommer når vi ser inn i Ordet. Og vi er lovet at om vi ville tro det, ville det bli gitt til oss. Hva kan begeistre et menneskelig hjerte som slår, noe mer enn å vite at den udødelige, Evige Gud ga et slikt løfte?

110 Tilgi oss nå, Herre. Og hvis vi har syndet, eller gjort noe som ikke var til behag for Deg, at før vi ber om disse tingene . . . For vi vet det står skrevet: “Hvis våre hjerter ikke fordømmer oss,

da har vi det vi ber om”. Men tilgi oss nå for alt vi har gjort. Se på oss, Herre, med barmhjertighet og medlidenhet. Se hvilken sørgelig flokk vi er, Herre. Små dødelige, krypende rundt her på jorden, og bare dradd bortover gjennom dette syndefulle stedet, men dypt nede i hjertet vårt vet vi at det er Én som kommer en dag, som skal løfte oss bort fra dette stedet, til et bedre sted, og vi gleder oss over dette.

¹¹¹ Og jeg ber, Gud, for ethvert bønnebegjær. Du visste hva som lå bak disse oppløftede hender. Gi det til dem, Herre. Jeg ber for meg selv, styrke denne morgenen, om—om stemme til å hjelpe og til å forkynne Evangeliet. Og vi vil be om at Du vil velsigne oss alle sammen i dette som vi høytideligholder, juletiden. Herre, må vi finne den ekte Ånden i juletiden, og må Den bli værende hos oss for alltid. For vi ber om dette i Jesu Navn og for Hans skyld. Amen.

¹¹² Nå, hvis dere bare vil stå, bare et øyeblikk, jeg ønsker å lese denne morgenen, først fra profeten Mika, og deretter fra Hebreerne det 12. kapittel i Hebreerne, for . . . for å samle sammen en liten bakgrunn for det jeg vil tale om denne morgenen, for vårt julebudskap. Det er Hebreerne 12,25. Jeg måtte skynde meg litt denne morgenen da jeg stod opp, og jeg hadde ikke alt nøyaktig på den måten slik jeg ønsket det, ønsket å ha det, rettere sagt. Jeg begynner med det 2. verset i Mika 1.

*Hør, . . . dere folk! Lytt, du jord og alt som fyller den!
Herren GUD skal være vitne mot dere. Herren fra sitt
hellige tempel!*

*For se, HERREN kommer ut fra sitt sted. Han kommer
ned og stiger fram over jordens . . .*

*Fjellene smelter under ham, og dalene kløves, og som
voks for ilden, lik vann som strømmer nedover et stup.*

¹¹³ Og i Hebreerne det 12. kapittel og det 25. vers, leser vi dette.

*Se til at dere ikke avviser Ham som taler. For hvis
de . . . slapp unna. For hvis de som avviste Ham som
talte på jorden, ikke slapp unna, da er det enda større
grunn til at vi ikke skal slippe unna, hvis vi vender oss
bort fra Ham som taler fra himlene.*

¹¹⁴ Nå, Herre Gud, legg til Dine velsignelser til lesingen av Ditt Ord, og gi oss hver dag de—de ting som Du vil ha oss til å vite, slik at vi kan gå herfra, og føle at vi har vært i Ditt Nærvær, og kan gå videre med et—et nytt syn, og med en bedre forståelse, og med en større besluttsomhet enn vi hadde da vi kom inn i denne bygningen. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

¹¹⁵ Nå, ingen tvil, hvis jeg hadde hørt denne teksten opplest som et julebudskap, hadde jeg sagt: “Er ikke det en merkelig juleopplesning?” Den . . . Hensikten min med å gjøre dette,

er å bringe til menigheten noe som kanskje er litt annerledes, fordi dere vil høre det på radioen, gjennom julen, den kjente gamle historien, om og om igjen, om de vise menn som kommer fra Østen og finner Kristusbarnet, og hyrdenes tilbedelse, og tilsynekomsten av Stjernen, og alle disse julefortellingene som følger med, som utgjør vår religiøse tro av i dag. Og de er alle veldig bra, jeg—jeg er takknemlig for det. Men jeg tenkte at i menigheten denne morgenen . . . og sannsynligvis vil vår pastor, kanskje i kveld eller neste søndag, bringe et budskap om noe av det. Og jeg tenkte da å gi folket en—en avveksling av et annet synspunkt fra . . . om jul, og jeg ville . . . Jeg valgte denne teksten. Nå, bare noen få ord.

¹¹⁶ Og nå ser jeg at dere bytter plasser, noen står, noen sitter. Og det er—det er fint. Og snart vil vi få plass, så vi . . . Kan ikke, beklager at vi ikke kan la disse midtgangene bli fylt opp, på grunn av at brannsjefen ikke vil la oss gjøre det. Men vi vil få et lite tilbygg ganske snart, om Herren vil. De har allerede begynt på det, og—og så snart vi kan, vil vi få det opp, og det vil bli et ganske forskjellig sted når det gjelder den fysiske delen av plassen. Det vil i virkeligheten ikke være noe igjen av det gamle tabernaklet som vises. Det kommer til å være der hvor det blir farget glass, det vil være et tynt lag med teglstein rundt det. Det vil bli . . . Det vil bli helt annerledes. Men den gamle bygningen vil bli værende her, fordi vi fikk en hensikt med det, ser dere. “La de gamle murene bli stående”, ser dere. Og vi skal bare dekke over det og legge stein rundt det og så videre, men det blir stående slik det er.

¹¹⁷ Nå, jul. Jeg—jeg ønsker at folk virkelig ville, kunne forstå i denne verden, hva jul egentlig er. Nå, det første ordet, *Christmas*, er et—et slags katolsk uttrykk. Det betyr “Kristi . . .” *C-h-r-i-s-t-m-a-s*, ser dere “Kristi messe”, forstår dere. Det ble ordinert eller begynte med Den romersk-katolske kirken. Og Kristus var ikke mer født den tjuedefemte dagen i desember enn jeg var. Hm-hmh. Det er bare en komplett sammenhoping av dogmer. Det er alt det er. “Hele verden”, som profeten sa, “er blitt et råttent sår.” Det stemmer. Det finnes bare ikke noen ren ting noen steder. Alle helligdager er underbygget av en . . . Vel, julenissen tok julens plass, fødselen i krybben. Kaninen og kyllingen og nye hatter tok over for oppstandelsen. Og hvor ser vi Gud i alt dette? Skjønner? Årsaken til dette er at mennesket er i det kommersielle.

¹¹⁸ Og de begynte å kjøpe julegaver for flere måneder siden, og hva er det, om ikke annet enn et hedensk trekk! Det har ingenting med gudsfrykt å gjøre. Åh, de prøver å si: “Gi gaver, til de vise menn.” Det er bare en—en oase for en djavels unnskyldning. Om du ønsker å gi noe, gi ditt liv til Kristus. Ikke gi til hverandre, gi det til Ham. Det er det Han døde for. Det var Hans hensikt med å komme. Skjønner?

119 Men det er nødt til å være i en stilling hvor det—det er—det er en forbannelse for små barn. En liten nabo nede i gaten kan ha overflod, og den andre lille karen har ingenting, og de ser. Og det er—det er bare at hele tingen er helt feil. Det er alt. Og kjøpmenn øker sine varesalg på disse stedene. De . . . Vel, min kone gikk inn for å få noe til noen små barn, for omtrent tre uker siden, sa: “Åh, vi er utsolgt. Hele lageret. Vi foretok en dobbel bestilling på lagerbeholdningen i år, alt er utsolgt.” Tre eller fire uker før tiden til å begynne å handle. Åh, for et stort kommersielt oppsett det er!

120 Og når alt kommer til alt, vet dere hvordan julen i det hele tatt begynte, dette som vi kaller jul, “Kristus-messe”? Her er historien om det, bare et lite notat jeg skrev ned her på en side. Jeg har nettopp fullført det i det forrige året, før jeg hadde de Syv Menighetstidene, lærte om dem her, jeg tok det *Nikenske Kirkerådet*, *Pre-Nikenske Kirkerådet* og det *Post-Nikenske Kirkerådet*, og de *Nikenske Kirkefedrene*, og Hislops *To Babylonere*, og *Foxe's Bok om Martyrene*, og alt sammen, fordi jeg har hørt forkynnere sitere fra det. Men jeg ønsket å lese det selv for å se, slik at jeg—jeg kunne vite når jeg leste det eller fortalte om det til mitt folk, fordi Gud vil la meg stå til ansvar for det på Dommens Dag, hva jeg sier til folket. Så, jeg må bare ikke si hva noen andre sa at de leste, jeg ønsker å lese det selv, og vite, forstår dere.

121 Nå, faktisk, jul, Kristus, jeg tror og kan så godt som å bevise . . . Slik som oppstandelsen kan bevises ved å se på Skaperen, hvordan Han skapte alt dette botaniske livet, og hvordan alle ting som tjener Hans hensikt, må dø, og hvis det dør lever det om igjen, fordi det har fått et evigvarende liv. Men den eneste måten det kan leve om igjen på, er et spiredyktig frø. Ser dere? Nå, Gud uttrykker Seg selv i den skapelsen, og det viser at alle disse hedenske guder og ting som vi har, ikke er rett. Se, de er bare filosofi og fantasi. Men den—den Ene som skapte Himmelen og jorden, uttrykker Seg selv tilbake gjennom Sitt skaperverk, hva Han er i Sitt program. Og så hvis . . .

122 Tenker du noen gang, da Kristus ble født, Guds Sønn, hvorfor ble Han født i en krybbe, i en låve, og lagt i en krybbe? Fordi Han var et lam. Kunne ikke bli født i hus, lam er ikke født i hus. Og la du så merke til da de tok Ham til Golgata, og hvordan Han ikke kunne løpe bort. Han hadde dette korset lagt på Seg. Han ble pisket til Hans rygg var blødende. Og, men de ledet Ham, de ledet Lammet til slaktingen. Skjønner? Han var et Lam. Vel, og hvis alle disse vitnesbyrdene i naturen, hva Han var . . . Når blir lam født, i desember eller i april? Helt opplagt. Se, det er bare tull, skjønner dere, å tenke en slik ting.

123 Dette ble gjort av Den romersk-katolske kirken før den ble til Den romersk-katolske kirken i Roma. Omkring 606 e. Kr., et sted rundt der, eller 306, rettere sagt. Nå finner vi ut at

de romerske hedningene tilbad Jupiter, som er solguden; og de tilbad Astarte, som var måneguden, eller også mor til . . . himmelens mor. Vel, for å videreføre dette, sa de at Astarte, eller gud, himmelens mor, ikke var mer, og reflekterte seg selv i Maria. Så det fortsatte fremdeles å være avgudsdyrkelse, binder kristendommen sammen med avgudsdyrkelse.

¹²⁴ Og så da, og de tillot, eller tilbad og respekterte fødselsdagen til deres solgud, som var Jupiter. Det er når solen, fra den første desember til den tjudefemte desember, den endrer seg ikke, den passerer forbi Steinbukken. Og forresten, jeg har et stykke fra avisen som jeg ønsker å lese for dere en gang, vil bare sjokkere dere. Dere snakker om hva som skjedde her nede på elva den dagen, jeg vil vise dere hva de fant i Jerusalem som bekrefter det, for bare noen uker siden, fra en avis. Noe de fant i Jerusalem for bare noen få uker siden, vil faktisk bekrefte den Engelen som viste seg her nede på nøyaktig samme tid, og sender tjenesten videre. Ja visst. Skjønner? Nå, visste ikke dette før for bare noen uker siden, og her er det i avisen.

¹²⁵ Legg nå merke til da den krysset dette, den er—den er i det, ser dere. Nå, etter den tjudeførste desember, begynner hver av dagene å bli bare litt kortere, eller litt lenger for hver dag, til den kommer ned omkring i juli. Da begynner de å bli kortere igjen til den kommer rett . . . Og det er bare en tid for å slappe av. Og de romerske hedningene sa at det var solgudens fødselsdag. Fra den første desember, eller den tjudeførste desember til den tjudefemte desember, da hadde de det—det romerske sirkuset, kappløp med vogner og så videre var med der i den tiden. Vel, så, da de kristne eller de romerske kristne, som tilføyde sine dogmer for å få tak i begge sider, både den hedenske og den kristne, sa de: “Hvis det er solgudens fødselsdag, la oss bare gjøre det helt om til Guds Sønn fødselsdag.” Der er deres tjudefemte dag i desember til deres messe, Kristus-messe. Å, for en forferdelig ting! Skjønner?

¹²⁶ Nå, for å sette det sammen. Du sier nå: “Ville ikke en hvilken som helst annen dag være ok?” Ja, men å koble Kristus sammen med hedenskap? Selve den tingen som Han kom for å avskaffe, nå kobler de Ham tilbake sammen med det igjen. Skjønner? Det er den tingen som er galt. Og julenissen, en gammel mann i Tyskland, kalt Kriss Kringle, ville gå rundt og gi barna gaver på Kristi messedag, han var en katolikk, og de gjorde ham til en helgen, nå er det blitt sankt Nicholas. Skjønner? Jeg burde heller bare . . . De vil . . . Det, dere vet dette uansett. Se, vi har dem i *Menighetstidene*.

¹²⁷ Men denne morgenen, det jeg ønsker å si er dette, denne kommende juledag, vi ser at verden ikke er i noen bedre tilstand enn den var for nitten- eller tjuhundre år siden da Kristus kom. Den er ikke noe annerledes. Bare i omtrent samme tilstand som den var da, slik er den nå. De . . . Hvis jeg skulle trekke en

konklusjon fra hva . . . eller en tekst fra det jeg skal si, ville det være: *Verden faller fra hverandre.*

¹²⁸ Da Kristus kom i julen, for nittenhundre år siden, var verden i ferd med å falle fra hverandre, alle ting hadde kommet til en forurensning. Den religiøse verden hadde blitt forurenset. Den romerske verden, moralsk, var på sitt laveste nivå. Åh, umoralen i verden! Jødene hadde forlatt sin Gud, og hadde tatt sin hellige høytidelige fest, og gjort det til en ritualistisk tradisjon. Gud hadde veket bort fra dem. Og de visste at det var noe som var nødt til å skje, hele verden visste det, for å holde den sammen. Den falt fra hverandre. Og dette *noe* til å holde den sammen, enhver nasjon, på sin egen måte, så etter noe, eller en eller annen til å komme å holde den sammen.

¹²⁹ Hvis det ikke er bildet i dag, kjenner ikke jeg verden. De leter etter noe til å holde den sammen! Det er akkurat slik det var for to tusen år siden. Verden, for to tusen år siden, så etter en Messias til å holde tingen sammen. Men for to tusen år siden ga Gud en Messias til verden. Fordi hvis vi forventer noe, og ser etter noe, vil Gud sende det til oss. Og nå har verden, etter to tusen år, kommet tilbake inn i den samme tilstanden som den var i for to tusen år siden. Hun faller fra hverandre, nasjoner, det er ingen—det er ingen grunnvoll noen steder. Kommunisme, katolisisme, protestantisme, politikk, moral, alt har falt fra hverandre.

¹³⁰ Og de ber om en Messias. Men her er det jeg ønsker å si! Hvis Han skulle komme, ville vi motta Ham, eller ville vi gjøre slik de gjorde? Ville vi avvise Ham? Vet vi hva vi virkelig trenger? Noen ganger ønsker vi, vi ber for våre begjær, og noen ganger er våre begjær ikke hva vi trenger. Vi må innse at vi ikke forstår hva vi trenger; vi tror vi gjør det. Men Gud lovet å gi oss det vi trenger, og det vil Han gjøre.

¹³¹ Nå, hva om min lille Joseph, syv år gammel, ville ønske å dra på jakt sammen med meg, og ville gråte og skrike for å bruke den automatiske hagla mi, lade den opp med patroner: “Jeg kan drepe en kanin, pappa?” Vel, jeg—jeg kunne ikke la ham gjøre det, selv om han—han tror han behøver den, men jeg vet mer om det enn han gjør. Og hva om din lille baby på et og et halvt år ville se at du barberte deg med en barberkniv, og skriker og gråter etter den barberkniven? Han så du barberte deg, og han ønsker å gjøre det samme. Du vet hva som er best for ham. Vel, du—du ville ikke la ham få den, fordi, hvis du er en fornuftig tenkende far, da ville du ikke gjøre en slik ting som det, men du ville holde det borte fra ham. Og så, det er mange ganger at vi vil ha noe som er i strid med Guds kjennskap til hva vi har behov for, så Han ville ikke gi det til oss.

¹³² Og de ba om en Messias. De ønsket en Messias. Men her er hvor saken står, de ønsket Ham på den måten som—som de ville ha det. Og Gud sendte Ham på den måten som Han ville ha Ham, og de avviste Ham.

¹³³ Og de gjør det igjen i dag, gjør den samme tingen i dag, de ville avvise Det igjen. De gjør den samme tingen nå som de gjorde da. Hvorfor? Av den samme grunnen, den samme grunnen. Han kom da, og vi vet Han kom. Han kom, også til dem, men Han kom ikke på den moderne måten og slik som de ønsket at Han skulle komme. Og hvis Gud ville sende noe til oss i dag, vi roper ut etter det, også kirken, og når Gud sender det, vil vi ikke ha det. Det kommer ikke til å passe vår denominelle smak. Det kommer ikke til å passe vår—vår teologiske oppfatning av det. Men det er akkurat det som vi ba om. Nøyaktig det bønnebegjæret som vi ba om fremfor Gud, Gud sendte Det til oss, og vi avviser Det.

¹³⁴ Vi ønsker en julegave fra Gud, men vi ønsker det på den måten vi vil ha det. Gud sender den på den måten som vi trenger det. Han vet hva nasjonen, Han vet hva kirken trenger. Men vi tenker at vi vet, men Han vet egentlig hva det dreier seg om.

¹³⁵ Som jeg sa for noen minutter siden, så kommer vi nå til denne juletiden igjen, verden faller fra hverandre. La oss bare nevne noen få ting som jeg har notert ned her.

¹³⁶ Se på umoralen i verden, har knapt nok aldri vært i en lavere tilstand. Jeg—jeg fikk en artikkel her som jeg bare ønsker å lese litt fra. Det er funnet i et—et blad, Standard Bearer, of Africa, det står: "Anstendighetens død. Feminin anstendighet, denne vakre egenskapen som Gud har plassert i den menneskelige familien for å beskytte dens moralske standard, dør ut i dag, idet uskyldige kvinner og jenter har bøyd sine knær til motenes gudinne, og har ingen betenkeligheter med å godkjenne det mest ekstreme av skamfullhet fra fordringsløs moderne design." Jeg har omtrent en side av det her. "Så jeg har aldri før hørt om noe slikt! Og seksuell tiltrekning anses å være legitimt både blant kristne og ikke-kristne."

¹³⁷ Da denne vår dyrebare broder Arganbright og jeg kom nedover veien, tidlig denne morgenen, snakket vi om emnet, at det er vanskelig å finne en jente med nok anstendighet til å rødme. De har hørt så mange skitne vitser og uanstendighet, og nå, du kunne ikke si noen ting for å få dem til å rødme. Når, for noen år siden, ikke mer enn da jeg var en gutt, en liten ting feil, og ansiktet ville få farge, en liten ting skjer, og en annen liten jentes lille underskjørt ble synlig i skolen, og jeg stod i en samtale, og da hun så bort der, og så denne lille jenta sitt underskjørt som ble synlig, ble hennes lille ansikt rødt, og hun gikk bort fra meg, en seksten år gammel jente. Nå, hvilken . . . det er den Gud-gitte egenskapen for å beskytte vår moral.

¹³⁸ Da kan du lure på hvorfor jeg roper ut mot slik tøy som vi har i dag, kaller oss kristne, og kvinner kler seg og oppfører seg, og menn røyker sigaretter og alt annet, og fortsetter slik som dette. Og forkynnere på prekestolen, går på kompromiss, og vil ikke engang la deg få komme til prekestolen for å forkynne mot slike

ting. Lurer på om ikke vi gjør ganske mye i dag, slik som de gjorde der tilbake for to tusen år siden! Husk, da Israel gjorde det, reiste Gud opp en Jesaja. Når den tiden var ute, og de startet opp igjen, reiste Han opp en Jeremias, og videre nedover. Og Gud forandrer ikke Sin måte å gjøre ting på, Han er den Evige Gud. Han kan ikke forandre Seg. Hans første tanke om hvordan å gjøre det, må for alltid forbli den samme.

¹³⁹ Det vi trenger i dag, er et Budskap som er salvet med Kristi Messias-skap. Men ville de motta Det? De ber om Det, men vil de motta Det? Nei, sir, de ville ikke motta Det. De korsfester Det, slik som de gjorde i begynnelsen. Det menneskelige hjerte er forførende.

¹⁴⁰ Moral, nasjonal strid. Hvor var denne verden noe mer moden til å falle fra hverandre i moral, enn den er i dag? Og hvem satte—hvem setter malen? Vi amerikanere. Da jeg var i—i San Angelo i Roma, her for ikke lenge siden, ved San Angelo-katakomben, var det et skilt satt opp til de amerikanske kvinnene, til å “Vennligst ta på deg klær for å ære de døde, før du går inn i katakomben”. En religiøs nasjon, antatt å være en gudfryktig nasjon! Vi lever på forbigåtte opplevelser til andre mennesker, våre forfedre, som var kristne.

¹⁴¹ Nasjonal strid. Det har aldri vært en tid på jorden at denne verden var kommet enda lenger i en—en—en nasjonal opprivning og faller fra hverandre, enn den er akkurat nå. Nå, dere ser lederartikler, og nyhetssendinger, og—og kommentatorer, og spåmenn og så videre, som taler om bomber og hva de kunne gjøre, bare en hvilken som helst liten nasjon, ødelegger hele verden. Og det er ingen fred blant dem. Du kan ikke bringe fred på den måten. Fred og fellesskap kan ikke komme gjennom—gjennom politikk, den kommer gjennom Kristus. De ønsker ikke å motta Det.

¹⁴² Hvor jeg kunne tale noen ting her! Råttenskapen i vår egen politikk, vel, politikk er så råttent! Dere hørte på *Monitor* forleden kveld, antar jeg, eller tenker på denne radiosendingen, en time eller to ut fra Louisville her, hvor de kobler seg opp over nasjonen, og de sendte ut, de gjør det av og til, har forskjellige emner, og de sendte ut det angående herr Nixon, som vendte seg bort fra politikken da han tapte sin valgkamp, politiske valgkamp i Los Angeles, eller gjennom California, og “Ville han noen gang komme tilbake”? Og da radiosendingen, etter to eller tre timer, jeg hadde lyttet til det på vei ned til broder Charlies hus her, og lyttet til det på vei opp, broder Wood og jeg, på radioen. Og fant ut at Nixon, i alle statene her på østsiden, så langt som radiosendingen nådde ut, fra Mississippi til Pennsylvania, at han hadde beseiret Mr. Kennedy, og folket ringer og uttaler seg, nesten fire mot én stemme. Deretter stod en mann frem og sa: “Hvis de ikke hadde hatt — hatt svindelaktige maskiner, ville han vært president.” Der har dere det. Politikk, juks, råttent på begge

sider. Jeg klandrer ikke ham, jeg ville også løftet opp hendene mine, de lar de motbydelige tingene ødelegge, det fortsetter sammen med verden uansett. Men hold hendene dine mot Kristus og si: “Her kommer jeg, Herre.”

¹⁴³ Nasjonal strid. Og nå, der hvor dere skulle tro at de burde forsøke å holde sammen, de er så adskilt. Det er slik det var i den kommende tiden for to tusen år siden, da verden falt fra hverandre. Den faller fra hverandre i dag under den samme tilstanden.

¹⁴⁴ Og så har vi kirke-fordervelsen! Åh, du! Den religiøse fordervelsen! Åh, det er meningsløst å se denne verden, etter to tusen år med Bibelen og Den Hellige Ånd, til å være her på jorden, og i dag faller den fra hverandre, like ille som det var for to tusen år siden. Religiøs fordervelse. Politikk gikk inn i religion, og religion gikk inn i politikk. Slik en fryktelig ting å se den tilstanden! Jeg vet det er. Du sier: “Broder Branham, du burde ikke male et slikt bilde for oss her ved juletid.” Dere burde kjenne sannheten, det er hva dere burde kjenne til! Nå, hvordan kan . . .

¹⁴⁵ Gud vil velsigne, men den velsignelsen må komme under visse omstendigheter, visse krav som du må møte. Og hvis du ikke oppfyller disse kravene, så er Guds velsignelser og løfter virkningsløse for deg. Gud lovet å møte Israel så lenge de holdt disse høytidelige fester og ting, med—med hellighet og oppriktighet. Da møtte Gud dem. Men da han, de bare gikk over til å kun gjøre det til et familieritual, da nektet Gud å gjøre det lenger. Han sa at de var en stank i Hans ansikt. Så det er det samme i dag, vi—vi—vi er nødt til å komme tilbake til hva som er sannheten om saken.

¹⁴⁶ Politisk strid i kirkene! Vi står i dag med rundt ni hundre forskjellige denominasjoner ut fra kristendommen, hver og en kjemper mot den andre. Vel, det er, det var ikke fullt så ille da Han kom, det var bare omkring fire eller fem grener av dem, fariseere, og saddukeere og så videre. Men nå har vi ni hundre og noe. Og den er i en verre tilstand, kirken er, i denne juletiden, enn den var i juletiden for nitten hundre år siden. Var i en verre tilstand nå. Denominell strid! Det som forårsaket alt sammen, venn, er fordi politikk tok Den Hellige Ånds plass. Den Hellige Ånd ønsker å ta Guds Ord og lede kirken til seier, men utdanningsprogram og politiske program, trosbekjennelser og denominasjoner har ført den inn i ni hundre forskjellige retninger. Så kirken har ingen . . . Dette som kalles “kirke”. Jeg mener ikke den virkelige Menigheten. Hun er fortsatt i brann, rett videre, åh, ja, Hun forblir fortsatt den samme. Men det som kalles “kirke” i denne verden, som synes å være bindingsverket som setter . . . holder verden sammen, som binder sammen det vi i dag kaller moral og ting i denne verden, det er fordervet. Dens—dens strukturer er råtne, og hun er . . . termmitter av egoisme, og

har spist selve grunnvollen ut under seg. Det er sannelig sannhet. Nå, nøyaktig i den tilstanden Det sa at det ville komme i, Andre Timoteus 3: “Framfusende, oppblåste, slike som elsker lysten høyere enn de elsker Gud” og så videre.

¹⁴⁷ Så hvis vi ser politikk i dens tilstand i nasjonene, og vi ser kirkene i deres fordervelse i sine denominasjoner, og likevel ønsker vi at Gud skal komme til oss i disse tilstandene. Gud vil ikke komme ned i den rennesteinen sammen med oss, under de tingene som vi vil at Han skal komme gjennom. Han vil ikke gjøre det. Han er hellig, og Han—Han—Han vet hva som er best. Hvis vi roper, svarer Han oss. Og når Han sender svaret, avviser vi Det. Vi vil ha Det på den måten som vi ønsker Det. Og vi prøver å få tak i Gud, og prøver å frelse oss selv, ved nettopp dette som er velkjent for oss. Menighet, vær så snill og hør dette! Nettopp dette som er gudfryktig velkjent for oss, det har fordervet oss, og likevel ser vi på det samme systemet til å frelse oss. Tilbake til Ordet! Det er hva Messias ville si. Nå, men vi ser hen til—til politikk. Vi prøver for den nasjonale verden, vi prøver å redde den gjennom politikk. Kirken ønsker at vår verden skal bli frelst (kirkens verden) gjennom politikk. Denne hendelsen har truffet verden gang etter gang, helt siden Moses sin tid. Den samme ting, politikk prøver å herske. Og det er fordervet. Det finnes ingen måte en mann kan klare det på, det er ingenting godt i en mann til å begynne med. Det er grunnen til at han er nødt til å dø.

¹⁴⁸ Og når vi—når vi—når vi ser denne verden i denne tilstanden, ser ut til å falle fra hverandre i alle tidsaldre, når verden kommer inn i den tilstanden, da ber folket. Åh, selv presidenten oppfordrer til (hva var det?) ti minutter, eller en time, eller noe, med bønn. Det vil ikke gagne noe. Det vi trenger, er ikke en bønn, men en omvendelse, å vende tilbake, å komme seg vekk fra, å gi avkall på. Kom tilbake til Gud! Jeg vil heller ha min trøst bygget på Guds Ord og dåpen i Den Hellige Ånd, Kristi Nærvær, enn all den sikkerhet som politikk eller kirker noen gang kunne gi deg. Ja visst, for jeg vet at Det vil bli stående.

¹⁴⁹ Hadde vi endog ikke hatt en nasjon, vi ville vært bedre stilt, hvis vi bare hadde hatt Guds folk, Guds Rike. Gud svarer alltid og sender dem befrielse, men de vil ikke motta den. Og Gud svarer når folket kommer inn i slik type tilstander, hver gang. Når verden, rettere sagt, kommer inn i denne tilstanden, faller fra hverandre, da svarer Gud alltid på deres bønn, sender dem en profet, eller noe, en mektig profet til å kraftig irettesette den. Men de vil ikke høre på ham. Hva gjør de? Legger ham i graven. Jesus sa: “Hvem av dere, deres fedre har ikke lagt profetene ut der i graven, og så gjøre hvite, gjør dem hvite nå, og bygger opp deres graver? Og dere er de som la dem inn der.” Det stemmer. “Hvem av dere”? De ropte om hjelp. Gud sendte det til dem, og

de forkastet Det. Hva da, er det Gud som har skylden, eller er det folket som har skylden? Folket har skylden. Ja visst.

¹⁵⁰ Da Jesus ble født, falt den verden, som jeg sa, fra hverandre. Den ble kontrollert av politikk, og politikk var fordervet i de dager. Den nasjonale kirken var fordervet. Romerne og grekerne var på utkikk etter en salvet messias. Grekerne og romerne, som sannsynligvis hadde den beste delen av verden, og de var i strid med hverandre, så de—de var på utkikk etter en eller annen salvet messias til å komme. Og jødene, de ønsket at en messias skulle komme. Og romerne var på utkikk etter en stor politiker som kunne stå frem i Roma, ta over Hellas, og fortelle dem hvordan de skulle gjøre ting, og Roma ville styre verden. Hellas ønsket en stor politiker til å stå frem, en salvet politiker, en messias, som ville si: “Vi skal—vi skal ta disse romerne, og jødene, og resten av dem.” Se, det var det de var på utkikk etter.

Hvis ikke det er bildet i dag, vet ikke jeg hva det er. Ja visst!

¹⁵¹ Politikken ønsket en salvet messias. Og jødene så etter en messias, og de ville ha en som ville komme inn, ikke en slik som de fikk, de ville ha en general som ville komme inn og trampe bort, både Roma og Hellas fra jorden, for dem. Det var den slags messias de ønsket. De ba om en slik messias. Romerne sa: “Send oss en. La oss stemme inn en som er en salvet mann, en mann som forstår, han er en trollmann i politikk, han vil bare nøyaktig kjenne til strategien for å ta Hellas, og hele resten av verden.” Resten av verden ropte ut: “Send oss en eller annen som vil—vil være—vil være så salvet med intellektet til et geni, slik at han vil vite hvordan han skal ta over resten av verden.”

Nå, hvis ikke det er bildet av denne verden i dag, kjenner ikke jeg den.

¹⁵² Og kirken roper: “Send oss en general til å komme ned, og som vil iføre oss alle en rustning, og vet hvordan en bruker sverdet, og forteller oss strategien, og vi vil trampe Roma, Hellas og resten av dem bort fra jorden.” Det er slik de ønsker å gjøre det, herske! Det er den—den makten.

¹⁵³ I dag finner vi bare den samme tingen i kirkene. Dere metodister, dere ser etter en messias. Hva slags messias? Ikke den som Gud vil sende til dere. Dere baptister, dere er på utkikk etter en messias. Dere Assemblies of God, dere ser etter en. Dere Oneness, dere ser etter en. Det er riktig. Men hva ser dere etter? Den samme tingen som den politiske verden ser etter. Etter et stort matematisk geni, en stor lærd med en D.D., Ph.D., til å komme inn i kirken din, som vil slå ut disse andre denominasjonene, og få alle sammen til å tilslutte seg deres. En fyr som er så god til å omvende folk, at han kan ta over alt sammen.

¹⁵⁴ Dere roper etter en messias her i juletiden. Hm-hmh. Hva fikk de? De—de ønsket det. De ønsker å ta over. Verden i dag

ønsker å ta over. Kirken ønsker å ta over, hver denominasjon. Men se hva Gud ga dem! De ønsket et militært geni. De ønsket et—et vitenskapelig geni, men Gud gir dem et Lam, en Baby. Hvilken kontrast! Tror dere at de ville akseptere dette gråtende Barnet? Men det var det de hadde behov for. Gud gir deg etter dine behov. Ja visst. De . . . Han fikk . . . De fikk en Baby når de ønsket en general; men de fikk en Baby, saktmodig, ydmyk. Gud kjente virkelig til deres behov.

¹⁵⁵ Han kom aldri frem til å bli en stats- eller en kirkepolitiker. Og hvis Messias skulle komme i dag, ville Han ikke være en stats- eller en kirkepolitiker. Og hvis vi roper etter en slik person, vil Gud sende utfrielse til oss, men vi er nødt til å motta Den på den måten som Han sender Den. De gjorde ikke det, de ville ikke ha Det på den måten. Kirken roper i dag: “O Himmelske Far, vil Du være så snill å sende Jesus til oss? Vil Du være så snill?” Og når Den Hellige Ånd begynner å bevege seg inn: “Åh, det er . . . Vi vil ikke ha det.” Skjøner? Vel, dere er slik: “Åh, åh, vi vil ikke ha denne mannen til å herske over oss. Åh, jeg vil ikke høre Det. Nei. Du . . . Jeg kunne ikke akseptere Det, min denominasjon vil ikke tro Det.” Da vil du ikke ha en Messias, du vil ikke ha salvelsen. Hvis Gud sendte en Messias, ville Han være nøyaktig Bibelen, Ord for Ord, nøyaktig det som Han var den første gangen. Ropet i verden, når vi ser politikere og alt annet, som klemmer ut selve Livet i kirken, og vi roper, og Gud sendte det til oss, så ville vi avvise Det. “Det stemmer, vi vil ikke ha det. Nei, hvis det ikke er på linje med vår—vår denominelle tro, kunne vi ikke motta det.” Skjøner? Åh, ser dere ikke hva ekte jul . . . Folket vil ikke ha Det. De vil ikke ha Guds måte å sende Det på. De ser etter noe, men de vil ikke ha Det.

¹⁵⁶ Nå, Gud sendte til dem, på den dagen de ropte, ikke et militært geni, ikke en stor general som kom ned med spenne og rustning, og med et overnaturlig sverd eller spyd, som han kunne kaste fra seg, og drive Roma og Hellas og resten av dem i havet og drukne dem igjen. Han sendte dem ikke noe slikt, selv om Han sa at Han gjorde det en gang i Moses, men de trengte det da. Men Han sendte dem en Frelser og de ville ikke ha Det. De trodde det var . . . at de var frelst. Skjøner? Det er slik det er med kirkene i dag. Vi finner på denne juletiden, med all julens glitter og stas, julenisselysene, de hedenske trekkene og ting, senket seg inn i både katolske og protestantiske kirker, og bare så fordervet som det kan være. Og Gud sender dem en Frelser. Hva da? Tilbake til Ordet. Den Hellige Ånd, Guds Messias, Hans Salvete, til å salve Hans kirke og sende den tilbake til Ordet. Tror du de vil ha Det? Nei, sir. De vil ikke ha det. De vil avvise det akkurat slik som de alltid gjør.

¹⁵⁷ Han sender en Frelser, men hvorfor sender Han da en Frelser? Ønsker å skyte inn en liten ting her som vil hjelpe dere. Der er et forutbestemt folk som skal motta det. Der var det da Han kom

for første gang, det vil være det når Han kommer for andre gang. Uansett hva kirkeverdenen måtte tenke om det, noen . . . Han sender det ikke forgjeves. Noen vil motta det. Der er noen som kommer til å få det, det er alt; men ikke den politiske verden, eller den politiske kirken, eller hva enn den er. Men når du roper ut, og Gud sender Det, noen kommer til—kommer til å motta Det. Det er riktig.

¹⁵⁸ Han sendte en Frelser, ikke for å trampe ut nasjonene. Slik som vi tenker i dag, vi trenger en mann som kan stå frem. Amerika ønsker en mann som vil banke Russland til ingen lenger ville ha det. Russland ønsker en mann som vil slå ut resten av verden, og ta dem over til månen. Men Gud sender oss fred. Gud sender oss håp. Vi vil ikke ha det. Åh, sier: “Vi—vi kan ha fred, nasjonene ønsker fred.” Sant. Og de tror at de kan få det når FN kommer sammen. Vel, FN er så langt borte fra det. Freden i denne verden, som de har i dag, er som en gummiballong som flyter i luften, bare enhver liten vind kan transportere den hvor hen den vil. Ja visst. Enhver liten forandring i politikken bare svinger den fra den ene siden til den andre. Kan ikke fremsi en bønn i FN fordi det kunne såre de andre menneskers navn, følelser, som ikke engang tror på Gud. Det er stabilisering, er det ikke, bare et blaff i en eller annen retning? Og en annen ting, en ballong vil også blåse seg opp for hva som helst. Amen. Og denne verdens såkalte fred, gjennom FN og så videre, vil eksplodere. Det stemmer. Det er ingen fred i det. Kan ikke finne fred ved menneskeskapte prestasjoner. Det finnes ikke der. Drevet av sted med enhver vind!

¹⁵⁹ Kirken ønsker en. De ønsker . . . deres fred handler også om . . . drevet omkring av enhver lærdoms vind. Alle ting sveiper omkring, en av dem sier: “Åh, jeg tenker at alt vi trenger å gjøre . . .”

¹⁶⁰ Du tenker? Du har ikke noen tanke å komme med. Gud har uttrykt Sine tanker. Du har ikke noen rett til å tenke. “La det sinn som var i Kristus, være i dere”. Og Han hadde til hensikt og gjorde Guds vilje. Han sa: “Hvis Jeg ikke gjør Guds gjerninger, så tro Meg ikke.” Skjønner? Du har ikke fått noen tanker å komme med. Han er Den Ene som utfører tankearbeidet. La Hans sinn være i deg, dere tenker bare det samme, og det er Hans Ord. Hvordan skal du kunne tenke annerledes? Han er ferdig med å uttrykke Sine tanker til oss. Men vi ønsker å gjøre vår tenkning: “Jeg tenker at de burde gjøre dette.”

¹⁶¹ Jeg kjørte sammen med en kjær gammel sjel i går, dro opp for å be for et sykt barn. Og da vi kom til det syke barnet, ville ikke familien at vi skulle be for det, var bare denne mannens ide. Imidlertid på veien opp, sa denne damen, en gammel dame omkring åttien år gammel, smart, begavet kvinne, veldig hyggelig, men hun sa: “Jeg tenker at det som burde skje”, (ser du: “jeg tenker”) “at alle kirkene burde komme sammen

og være ett.” Det er nøyaktig hva djevelen tenker. Men Gud vil ha en atskillelse av Sin kirke fra tingene i denne verden. Han vil ikke ha den blandet sammen med kirkepolitikk. Skjønner? Og hva om Gud sendte en Messias til verden? Og det er . . . Den damen tenkte bare tankene som er i hele denne verden. Hva er Kirkeforbundet, om ikke den samme tanken? Hva er Kirkenes Verdensråd, om ikke tilhenger av det samme formålet, til å fullende den samme tanken? Er det riktig? Vel, nå, dame, den damen uttrykte bare tankene til denne verden.

¹⁶² Men her er Guds tanker i Bibelen. Vi har ikke noen rett til å ta noe som avviker fra Det. Det er Guds tanker uttrykt til oss. Vi ser, finner at verden faller fra hverandre, og vi roper etter noe. La oss motta Det. Nå, hvis den mottar og forsøker å lede oss bort til politikk, det er selve den tingen som har fordervet oss.

¹⁶³ Jeg har en liten ting å fortelle den nasjonale lederen til denne Christian Businessmen. Det er en fin gruppe mennesker, men hvis de starter opp på feil måte, vil de bli til støv slik som resten av dem, bli en denominasjon. Og jeg vil at dere skal be for meg og be for denne mannen. Jeg er nødt til å gå, jeg har fått en visjon fra Herren for ham. Skjønner? Og hvis de ikke gjør en vending, hvis de fortsetter videre, da kommer de til å bli en organisasjon. Og når de gjør det, er Gud ferdig med det. Det er riktig.

¹⁶⁴ Se, mennesket kan ikke komme sammen uten at de prøver å få ut sine egne ideer. Det er grunnen til at Gud tar individer. Skjønner? Gud arbeider ikke med, og har aldri arbeidet med en denominasjon. Ingen plass i historien som Han noensinne gjorde det. Han arbeider med individer, én mann. Det er riktig. Men vi prøver å få en gruppe mennesker sammen og si at “det er på *denne* måten, og på *den* måten” og så videre. Før du vet ordet av det, flotte, smarte, begavede sinn, disse kjempene som djevelen har sendt inn, kommer inn og sier: “Vel, det skulle være *dette*. Jeg kan bevise det for deg.” Uansett hva du kan bevise, hvis det er i motsetning til dette Ordet, hold deg borte fra det. Det er riktig. Ledet bort med enhver lærdomsvind. De blåser det overalt, og det eksploderer når som helst. Det er sant.

¹⁶⁵ Russland i dag er på utkikk etter en salvet messias. Hva ser de etter? Hva om Gud sendte dem en salvet Messias, et Lam, slik som Han gjorde for nittenhundre år siden? De ville kvitte seg med Det, akkurat som Herodes gjorde, prøver så godt de kan å kvitte seg med Det. Hva er Russlands oppfatning av en messias? De vil ha en vitenskap. De vil ha en salvet vitenskap, vitenskapsmann, et geni som kan erobre verden for dem, som kan drive dem, resten av verden til månen, som kan erobre det ytre rom, som kan ta dem bortenfor stjernene. Det er en slik messias Russland ser etter.

¹⁶⁶ O Gud! Hør etter nå, vi er i juletiden igjen. Hva om de fikk det? Se da på noe som er i motsetning til det. Hva ville resten av menneskene som Gud skapte, komme til? Skjønner? Se, Gud vet

hva vi trenger, ikke hva vi ønsker. Nå, ta en studie på det. Hva om Russland fikk sin salvede? Vel, de ville ikke tatt imot et Lam. Nei, nei, de ville ikke motta det i det hele tatt. Nei, sir, de vil ikke ha det. Det er det hele, de vil bare ikke ha det. De vil ikke ha noe slikt. De vil ha en salvet messias. Vel, *messias* betyr “en salvet”. Så da, om de vil ha en som er salvet, men de vil ha en salvet vitenskapsmann, et geni som kan ta atomene og splitte dem, som kan erobre verdensrommet, som kan ta Russland til månen, og se seg tilbake og klappe seg selv på brystet og si: “Resten av dere i verden er hunder, tjen oss.” Slik er det, det er det Russland ønsker. Åh ja, sir. Dere vet, hele verden roper . . .

¹⁶⁷ Tyskland ropte etter en av dem for ikke lenge siden. De fikk en. Se hva de også fikk sammen med det. Skjønner? Dere forstår, ikke sant? De fikk en Hitler. Og hva fikk de til seg selv? Kaos. Det er oppsummeringen for disse salvede messiasene hvis dere avviser Guds Messias. Hva fikk de? Når pinsevelsignelsene traff Russland, eller Tyskland, avviste de Budskapet. De lo av dem og satte dem i fengsel. Hva gjorde de? De avviste Korset, og de fikk et dobbeltkors, hakekorset. Tar du ikke imot nåde, da er det ikke noe annet tilbake enn dom. Det er sant, venn. Se nå hvor de er i dag. Skjønner? Legg merke til, de har ingen medlemskap noen steder, de er bare et oppdelt folk. De aksepterte feil messias. Og hvis Russland ville få en slik som det, uansett hvor mye de ville akseptere deres geni, vil det komme til den samme tingen. Det vil ødelegge hele nasjonen. Skjønner?

¹⁶⁸ India i dag, ønsker en salvet. De vil ha en messias. Husk nå, *messias* betyr “salvet”. De vil ha en som er salvet. Hva ønsker de? De ønsker en som vil gi dem mat, gi dem noe å spise; gi dem klær, uten å jobbe for det, bare gå opp og ned i gatene og kaste det ut fra den ene siden til den andre. Slik er det. De vil ikke arbeide, de ønsker bare å tigge. Så de vil ha en slags hellig mann til å stige frem, som kan nå opp i toppen av trærne og riste det, brød og kjøtt og—og slikt, ned over hodene på dem, og de sitter rundt omkring og spiser, og sover resten av dagen, og står opp, og har de beste klærne, og det er—det er den slags messias som India ønsker.

¹⁶⁹ Russland ønsker et vitenskapelig geni til å være deres salvede messias denne julen. Det er det de ønsker skal bli gitt til dem. India ønsker en messias som kan gi dem mat og klær, uten å jobbe.

¹⁷⁰ Amerika, hva vil du ha? Hva er din mening, Amerika? Dere har ropt etter en messias. Jeg vet at dette blir tatt opp på lydbånd. Dere har ropt etter en messias. Hva ønsker dere? Dere fikk det som dere ville ha. Dere ville ha en politiker, og dere fikk det. Nå, hva skal dere gjøre med det? Kommer til å flå dere, det er nøyaktig hva det kommer til å gjøre, kommer til å sende dere i graven. Dere ville ha det, dere fikk hva dere ba om. Nå, hva skal dere gjøre med det? Det er på deres hender nå, en moderne

Akab og Jesabel. Nettopp den tingen som dere flyktet hit for, til frihet, dere dro dere selv rett inn i det igjen, men det var det dere ville ha. Dere ville ha en Ricky med flatthodet frisyre, en moderne Elvis av i dag, dere fikk det. Dere ville ha en smart, utdannet politiker med en hjerne til et geni, dere fikk det. Hvordan gjorde dere det? Ved svindel, en politisk maskin for å bringe det inn, dro det forbi de gode menneskenes oppmerksomhet. Nå, jeg er verken demokrat eller republikaner, jeg er en kristen. Skjøner? Ser dere? Begge sider er råtne. Men når en mann som i det minste viste tanker og håp om kristendommen på den andre siden, og så snur dere rundt og setter opp maskiner (for å gjøre hva?) for å velge det geniet dere ønsket. Hvordan gjorde dere det? Dere satte ham på TV, spredte det ut over landet, åh, du, prøver å teste de mentale kreftene mellom de to presidentene på valg. Å være den . . . Dere valgte den som dere trodde hadde hjernen til et geni, og så ikke hva som var bak den.

¹⁷¹ Ser dere hva dere fikk i avtalen? Hm-hmh. Hm-hmh. Åh, det er jul igjen. Ja, Amerika fikk sin messias, hva skal dere gjøre med ham? Se på ham hva han gjør med dere. Dere må bare huske, nøyaktig hva Hitler gjorde mot Tyskland. Bare legg det på minnet, hold det i tankene dine. Det er tatt opp på lydbånd. Ja. Dere har det. Likevel var det fremdeles nok igjen fra disse vekkelsene som passerte over landet, nok anstendige mennesker tilbake med gudfryktige sinn i seg, som ville ha oppnådd den tingen og holdt det litt lenger. Men dere oppfant til dere selv, gjennom deres mekanikk, en maskin som kunne jukse med stemmetallet, og deres egne aviser spredte det ut over landet, og dere gjorde ingenting med det for å rette det opp. Men dere fikk det. Det var en slik messias de ønsket, så jeg antar at de kan slappe av, de fikk et geni, en hjerne, sikker, smart, høyt utdannet.

¹⁷² Og dere kjenner utmerket godt den—hva deres Herre lærte, at de onde menneskene i dag, og alle dager, har alltid vært de smarte menneskene. Vet dere ikke at det var Kains folk som ble vitenskapsmenn og genier, mens Guds folk var hyrder og så videre, rett videre nedover til ødeleggelsen? Og det var disse ydmyke bøndene og så videre, som ble frlest i arken, og geniene ble ødelagt. Vet dere ikke at Jesus sa: “Denne tidens barn, i denne verden, er—er—er klokere og smartere enn Kongerikets barn?” Hvorfor? De er lam, de trenger en leder. Og de prøver å velge sin leder ut fra intellekt, de smarte gjør det; men den ydmyke velger sin leder, som er Den Hellige Ånd. Det er nøyaktig hva kirken har gjort, de religiøse gigantene som kirken valgte; mens det virkelige Kristi legeme valgte Den Hellige Ånd og Hans Ord. Det avhenger av hva du lar deg bli ledet av. Et lam må ledes, og det er dit vi er kommet til.

¹⁷³ Nå har de sin messias, sin salvede lærer, smart, begavet. Åh du! Det har aldri vært en president som har stått frem så smart

som den mannen. Nå, han vil stå rett opp og legge . . . Vil, tror jeg, i dag eller i kveld, eller en gang om en dag eller to, jeg hørte det i radiosendingen som kom ut her om dagen, at, bare spør ham om hva du vil. Ja visst, bare en—en utdannet maskin, det er hva Amerika stolte på, nå la oss se hvor dere skal komme hen med det. Hm-hmh.

¹⁷⁴ Dere avviste, Amerika, dere avviste Kristi Budskap, dere avviste Den Hellige Ånd som ble stadfestet foran dere, til og med rett i bygninger i deres egen hovedstad, hvor Kristi kraft viste Seg Selv, som kjente menneskets tanker, Han kunne helbrede de syke, og kunne avsløre hjertets hemmeligheter, og gjøre nøyaktig hva Gud sa ville skje i de siste dager, og dere avviser Det. Var ikke polert nok. Det ble født i en krybbe. Det stinket for nasjonen. Og husk, deres politikk og kirkelighet stinker også, framfor Gud. Gud elsker den velluktende duften av ydmykhet. Kirken vil ikke ha det, en falsk ydmykhet. Gud ønsker en ekte ydmykhet. Det er det Han elsker. Nå har de fått sin utdannede kjempe.

¹⁷⁵ Kirken, den ønsker en messias. Vel, hva vil den ha? Den vil ha et geni, et denominasjonssystem, en salvet, for å—for å la dem bli brakt inn i en posisjon. La meg ta meg tid her, slik at du vil være sikker på at det har kommet hit, og vidt utover. Kirken i dag ønsker et salvet geni, som har alle ting så fastsatt at de kan leve i verden, kvinner kan klippe håret, male ansiktene, menn kan gifte seg fire eller fem ganger, og fortsatt være diakoner, åh, de kan gjøre alt det som de ønsker å gjøre, og fortsatt hevde sin bekjennelse, at de er en “kristen”. Dere kommer til å få det!

¹⁷⁶ Dere vil ikke ha Guds Messias, det salvede Ordet, Ordet manifestert, Ordet som bringer Seg selv fremover. Dere vil ikke ha det. Gud sendte Det til dere. Men kirken vil ikke ha Det. De vil ha sine trosbekjennelser, og de vil ha et geni som kan slå fast trosbekjennelser inntil et punkt hvor alle bøyer seg for det. Dere vil få det, hm-hmh, det er på vei. Dere har mange barn der, men det skal komme en bestefar som står frem en av disse dagene, en farao som ikke kjenner Josef. Og det er det dere ønsket, det er det som kirken . . . Dere kan se på selve måten de gjør ting på, ja, sir, selve måten.

¹⁷⁷ Åpenbaringen 17 forklarer det tydelig, om den gamle skjøgen og hennes døtre. Nøyaktig. Og de vil alle gå tilbake til mamma, og de er på vei rett nå for å lage en universell kirke. Dere kommer til å få helt nøyaktig, denominasjoner, hva dere vil ha. Hør meg! Det vil komme til å skje da! Og jeg kan være borte da. Men de som ikke vil akseptere dette, når Kveldslyset begynner å falle, og gå ut, de ser seg rundt, de ser at de blir tvunget inn i noe, gjennom sin denominasjon, og deres denominasjon har tatt det for å redde ansiktene sine. Hvem, alle sammen vil gjøre det. Men disse menneskene som ikke vil ha dette systemet, som

har akseptert Guds system, Den Hellige Ånd og Ordet, de sier: "Denne mannen må ha vært rett." Kan være for sent da.

¹⁷⁸ Vi ser episkopalere, presbytere, baptister, alle sammen kommer inn i Full Gospel Businessmen, alle sammen prøver å søke Den Hellige Ånd. Innser ikke folk at det er nøyaktig den timen når Brudgommen kommer, når de sovende jomfruer prøvde å komme og kjøpe olje? Det var da Jesus sa at Brudgommen kom og gikk inn, mens de kom ikke inn. Hva er i veien med disse mennene? Roper om dette, når Bibelen beviser at de ikke kom inn? Og mens de prøvde å gjøre dette, kom Brudgommen, og de ble kastet inn i det ytterste mørke. Hva var det? De kunne ha hatt alle slags bevegelser, alle typer av sammensetninger, alle typer av—av sensasjoner som kunne ha sett ut som et bevis på det, men Menigheten er ferdig forseglet inn, og Hun var borte. Hm-hmh. Det kan være profeti.

¹⁷⁹ De vil ha noe, de vil ha noe slik at de kan leve akkurat slik de vil. De, det er det som kirkeverdenen ser etter. Noen som—som kan gå til den største kirken i byen, der hvor alle byens kjendiser tilhører. De kan ha det høyeste spiret på bygningen. De kan ha det beste orgelet. De kan ha de—de kirkebenkene. De kan ha en forkynner som ikke vil si et ord til dem om hvordan de lever, hvis de ønsker å danse, de ønsker å legge inn et slags show, de ønsker å ha på seg shorts, de ønsker å klippe håret kort, eller de ønsker å utføre disse tingene, de kan røyke sigaretter, eller bare praktisere sosial drikking. Det blir praktisert i kirkene. Bare moderne drikking, bare lære barna dine å drikke, men ikke for mye, ikke å være overdreven med det. Sigaretter, men ikke for—for vidtgående. Kle på deg akkurat det du ønsker, men bare—bare prøv å hold deg så anstendig som du vet om eller klarer. Skjønner? Åh, det hykleriet! Den salvede djevelen! Den tingen kalt denominasjon! Den tingen kalt religion! Det er av djevelen. Tilbake til Kristus og Hans Ord! Bli frelst fra denne vrang slekt. Vend om, hver og en av dere, før det er for sent å omvende seg, og det kan bli slik når som helst.

¹⁸⁰ Når vi ser den sovende jomfruen handler slik hun gjør, ser ut som det burde skremme folk fra deres forstand. Men i stedet for det, de: "Åh, glory, er ikke dette underfullt! Halleluja!" Åh, du! Hvor langt unna kan folk komme? Hm-hmh. Hva slags tilstand kan de komme inn i med deres politiske sinn, med sine moderne oppfatninger, vet ikke mer om Guds Ord enn en hottentott gjør om en egyptisk natt. Riktig! Bare en—en teologisk oppfatning av det, eller en eller annen psykologiske ting som er blitt presentert for dem gjennom en trosbekjennelse, eller den slags ting, og pinsevenner er oversvømt av det. Unnskyld det uttrykket. Mange av disse tingene slik som kvinnelige forkynnere og så videre, det er landsomfattende. Ja visst! Og der har dere det. Dans, rock'n'roll, utdanning, det er den type av en—en kirke som verden vil ha. Det er den slags Messias de ønsker seg, en som

kan forene dem sammen. Dere kommer til å få en. Hm-hmh. Ånden av det er allerede i virksomhet blant menneskenes barn. Det stemmer. Bekjenner fremdeles å være kristen, de vil få det.

¹⁸¹ Gud sendte til dem, sendte over . . . oss i 1963, hvis Gud ville sende over oss i 1963, den samme salvelsen som Han sendte der tilbake i begynnelsen, da ville vi avvist det slik som de gjorde da. Fordi, hvis den salvede, Messias, faktisk kom til kirken, ville Han være den samme som Bibelen sa Han var. Hebreerne 13,8 sier dette: “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig”. Så hvis vi ber om en messias, en salvet en, hvilken, vil vi ha en religiøs politiker? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Vil vi ha et militært geni? [“Nei.”] Vil vi ha en utdannet vitenskapsmann? [“Nei.”] Men dere vil ha et Lam. [“Amen.”] Vil ha et Lam som vil bringe dere tilbake, ingen ære til dere selv, men tilbake til Ordet. Tilbake! En som vil fortelle dere Sannheten, uansett hva det er, ser dere, stå rett med det, kom på linje med det. De vil ikke ha det. Hvis Han kom i dag, ville Han være slik som Han var da, Han ville stå nøyaktig med Faderens Ord. Han ville være sikker på at ethvert Ord som var blitt lovet i Bibelen ble manifestert for menneskenes sønner. Det er helt riktig.

¹⁸² Jesus sa: “Hvem kan overbevise Meg om synd? Hvem kan beskyldte Meg for synd, vantro? Hvis ikke alt det som Faderen sa at Jeg ville gjøre, hvis Jeg ikke har gjort det, så fortell Meg hvor Jeg gikk glipp av det.” Amen. “Fortell Meg hvor Jeg mislyktes.” Amen. Dere vet, synd er vantro. Det er riktig. Vi vet det. “Hvem kan vise Meg hvor Jeg ikke har oppfylt det”, Han sa: “Ethvert ord som Faderen sa at Jeg ville gjøre? Hvem kan sette fingeren på Meg og si at Jeg ikke gjorde det? Hvem av dere?” Så hvorfor lot de Ham ikke være i fred? Fordi det var profetert at de ville gjøre det. Men Han hadde holdt Faderens Ord akkurat slik Han gjorde det i begynnelsen. Han hadde holdt det akkurat nøyaktig, fordi Han kunne ikke forandre Seg, fordi Gud er Ordet. For det er nøyaktig hva Han er, Han er Ordet. Og Han er Ordet, hva da? Han er Den Hellige Ånd som tar Guds Ord og manifesterer Det. Det er nøyaktig hva Jesus Kristus . . . Når Gud, Ånden, Faderen, ble gjort til kjød iblant oss i form av Hans Sønn, tok Han Guds Ord og manifesterte Det, viste Det fram til folket, og de ville ikke ha den slags ting. De hadde sine egne trosbekjennelser, de hadde sine egne denominasjoner, og dette var i motsetning til alle deres denominasjoner, derfor mottok de Det ikke.

¹⁸³ Og det ville være den samme tingen i dag. Hvis Messias skulle komme, ville Han ta de tingene som Gud har lovet her, og disse i Bibelen, og ville manifestere dem foran menneskenes sønner, og enhver denominasjon ville avvise Ham. De vil ikke ha Det. De har ikke noe med Det å gjøre. Men det er—det er det Gud ville sende dem. Hvis Han sendte dem noe som helst, ville det være det. Og så ville de fordømme det, og de ville bringe fordømmelse over seg selv, over dette folkeslaget, akkurat slik jødene gjorde på

den dagen, og resten av dem. Ja, sir. Vet dere hva Han ville gjøre hvis Messias skulle komme i 1963, vet dere hva Han ville gjøre? Han ville rive ned hver eneste denominasjon som vi har fått. Han ville avkle den tingen fullt og helt.

¹⁸⁴ Vel, de ville si: “Hva ville Han drive vekk, doktor *Så og så*, eller doktor *Så og så*?”

¹⁸⁵ Han ville si: “Dere er av deres far, djevelen, og hans gjerninger gjør dere.” Nøyaktig hva Han ville si. Han ville ikke holde noe tilbake fra dem på noen måte. Han gjorde ikke det i begynnelsen, og Han er den samme i dag som Han var da. Enhver ting som var i motsetning til Ordet, Han ville rope ut om dette. Han ville si: “Dere er av deres far, djevelen, og hans gjerninger gjør dere. Gjør ting i motsetning til Hans Ord.” Det stemmer. Og det Messianske tegnet ville følge Ham. Det er riktig. La Ham konfrontere dem og si: “Har ikke Jeg oppfylt, ettersom dette har skjedd? Hvem av dere kan fordømme Meg for vantro?” Skjønner?

¹⁸⁶ Men de ville prøve å gjøre Ham til en nikkedukke, flokke seg rundt Ham fra sted til sted, slik som denne fariseeren gjorde. Brakte Ham ned dit for å gi litt underholdning, å få en stor flokk med gjester rundt der, skulle bevise at Han ikke var en Profet. Dere kjenner historien jeg lærer om det. Se, de ville gjøre det samme i dag, alle de som han kunne samle sammen, for å ta de med seg til deres underholdning, de ville gjøre det samme. Og Han ville gå. Halleluja! Han ville dra, for Han går alltid dit hvor Han er invitert. Da Han visste hva denne fariseeren skulle gjøre. Han visste at fariseeren ikke hadde noen bruk for Ham. Han visste at det var et trumfkort oppe i ermet et sted. Disse fariseerne hadde ingenting med Ham å gjøre, de hatet Ham. Og denne gamle Simon ville han skulle komme ned der, slik at han kunne bringe en folkemengde rundt sin plass. Men Han visste det. Han gikk inn. Ga han Ham mye oppmerksomhet? Det var til de geistlige han viste oppmerksomhet. Han satt tilbake der med uvaskede føtter. Det ville være den samme tingen i dag. De vil ikke ha Kristus. De vil ikke ha Guds vei, ser dere.

¹⁸⁷ Ja, Jesus ville si: “Dere er av deres far, djevelen.” Og disse mennene holdt de lovene og ting, og alt i deres denominasjon og trosbekjennelser, til minste detalj, de vil vaske kar. Og Jesus sa: “Dere har tatt deres trosbekjennelser og gjort Guds Ord virkningsløst ved deres tradisjoner.” Og Hebreerne 9,12 sier over der, jeg tror, nei, det er Hebreerne 12 . . . nei, 9,12 tror jeg det er, rett der inne et sted, Han sa at “når vi er renset og tilgitt, blir vi renset fra døde kjødelige gjerninger”. Og når vi virkelig blir tilgitt for våre synder ved Jesu Kristi Blod, kommer Den Hellige Ånd inn i oss, og vi er døde fra kjødelige gjerninger. Åh, dere pinsemenigheter, hvorfor gjorde dere en slik feil? Dere blinde som leder den blinde! Vet dere ikke at dere kom ut av dette for femti år siden, og trakk denne gruppen av mennesker rett inn i det igjen? Kan dere ikke høre Herrens Ord? Tørre ben, hva er i

veien med dere? Dere vil ikke motta det som er sendt til dere. De ville ikke da, de vil ikke nå.

¹⁸⁸ Nå, hva vet dere? Så enda en gang, hans planer og planene til denne verden om denominasjoner og trosbekjennelser, faller fra hverandre igjen. Menneskets planer faller fra hverandre. Gud lovet oss aldri en trosbekjennelse. Han lovet oss aldri en denominasjon. Jeg vil at noen skal vise meg i Bibelen hvor Han gjorde det. Jeg kan vise dere hvor Han fortalte dere om ikke å gjøre det. Vis meg, dere, hvor Han sa at vi skal gjøre det. Dere sier: "Så, broder Branham, hva var det Jesus lovet til mennesket?" Et Rike. Halleluja! Og Han er Kongen, de helliges Konge, herrers Herre. Han lovet oss et Rike. Ikke en politiker, denominasjonssystem; men et Rike. Han sa til . . . Pilatus, Pilatus sa: "Er Du jødernes Konge?"

¹⁸⁹ Han sa: "Du sa det." Han sa: "Hvis Mitt Rike var av denne verden, ville Mine menn kjempe for meg, men Mitt Rike er Ovenfra."

¹⁹⁰ Og hvorfor skal vi holde fast ved disse tingene av denne verden når vi er barn av det Riket som er Ovenfra? Skjønner? Det er noe galt et sted. Men vi ble ikke lovet et system. Vi ble ikke lovet en organisasjon, vi ble ikke lovet et—et politisk herredømme av denne verden, men vi ble gitt et Rike av saktmodighet, ettersom Lammets Liv er i oss. Ikke av verden, dere er ikke lenger av verden. "Små barn, dere er ikke av verden. Jeg ber, Far, om at slik som Jeg ikke er av verden, at de ikke skal være av verden." Skjønner? Det var det som Jesus ba om for oss. Og likevel vender vi oss rett rundt og legger oss selv inn i verdslige forbund, der inne hvor alle slags mennesker blir tatt inn. Nå, dere vet at det ikke finnes en kirke i verden, uten at den er full av hyklere. Og Jesus sa: "Ikke foren dere sammen med de vantro."

¹⁹¹ Så hvorfor binde seg opp til en organisasjon når Guds Rike er lovet til dere, at dere er født inn i det? Og det er ingen hykler inne i det! Alle er rene, ekte sønner og døtre av Gud, som tror på Hans Ord fra Første Mosebok til Åpenbaringen og blir stående sammen med Det. Og ditt liv beviser det, og Gud stadfester Sitt Ord til det. Det er Messias. Det er Messias Sin Kone. Og Gud setter inn i det systemet lærere, pastorer, profeter og så videre, for å holde dette Messias-skapet, som tilhører Ham, i orden der inne, ikke blandet opp med nominelle trosbekjennelser, men luker den tingen ut, og holder Menigheten ren, uforsfalsket til Kristus og Hans Ord.

¹⁹² Tror dere kirken vil motta det? De vil sparke Det ut. Vil ikke ha noen ting å gjøre med Det. De fikk sitt eget politiske system. Og slik som De forente stater fikk sitt geni, slik kommer kirken til å få sitt geni. Den vil få det, bare følg med. Det er på vei akkurat nå. De har viklet seg selv inn i det.

¹⁹³ Men vi har fått et Rike, og i dette Riket er det Evig Liv. Ikke medlemskap, men Evig Liv. Og det styres av en Evig Konge. Et Evig Rike full av Evig Liv, styrt av en Evig Konge, til et Evig folk som var forutbestemt før verdens grunnvoll ble lagt. “For de som Han kjente på forhånd, kalte Han; og de som Han kalte, rettferdiggjorde Han; og de som Han har rettferdiggjort, har Han herliggjort”, Hebreerne 11. Det er riktig.

¹⁹⁴ Nå, det avhenger av hva du ser etter. Hvis du er Abraham, ser du etter dette Riket. Jeg kan vise det til dere denne morgenen. Ja, sir. Nå, et Evig Rike fullt av Evig Liv, styrt av en Evig Konge ved Hans Evice Ord, til et forutbestemt Evig folk. Der er det. Hvorfor? Det har alltid vært, vil alltid være, hadde aldri en begynnelse eller en avslutning. I Guds sinn var det i selve . . . når det var Evig sammen med Gud. Og Guds hensikt vil bli utført.

¹⁹⁵ Altså, denne verden faller fra hverandre. La henne falle fra hverandre, det er helt greit, det kommer til å gjøre det uansett. Hva sa Mika her, hva talte Mika om her? Fjellene vil smelte, det skal renne som voks og tømmes ut over som en—en bre som spruter opp, eller en slags geysir, rettene sagt. Hun vil smelte og falle bort, men Jehova vil forbli for alltid. “Alt kjøtt er gress, Guds ånde blåser på det, enten det er blomst, gress, hvor vakkert, det visner bort; men vår Guds Ord står for alltid”, Jesaja 40 profeterte om Messias sitt komme, sa dette. Alle våre trosbekjennelser, denominasjonssystemer, lærere, genier og alt annet vil gå til grunne, men Guds Ord skal forbli for alltid. “På denne klippen skal Jeg bygge Min Menighet, dødsrikets porter skal ikke få makt over Den.”

¹⁹⁶ Vi er ved juletid. Jeg visste heller ikke at vi fikk dette tidspunktet. Jeg blir bare helt slått ut når jeg tenker på behovet i tiden. Jeg skal skynde meg. Ja visst. Og vi er født inn i dette Riket og kan . . . vi—vi kristne som tror og er i dette Riket. Nå, over i Hebreerne, vi leste for en stund siden: “For vi mottar et Rike.” Ikke motta en trosbekjennelse, ikke motta et system. “Vi mottar et Rike som ikke kan rokkes”. Verden faller fra hverandre. Det er sant. Og enhver politiker, enhver denominasjon og enhver kirke vil falle fra hverandre, men vi mottar et Rike som ikke kan rokkes. “For hvis de som avviste Ham Som talte fra Sinai-fjellet, og jorden rystet under Hans Røst, hvor mye mer må dere se til at dere ikke avviser” (hvem?) “Ham, Hans Ord som taler fra himmelen, fra Hans Rike, for vi er i et Rike som ikke kan rokkes.” Amen. Alle ting som er på utsiden av det . . . Gud sendte alle ting, Han gjorde det skrøpelig, så det ville gå i stykker. I sin skrøpelige tilstand slik som det, måtte det gå i stykker. Det er skrøpelig. Men husk at vi har et Rike som er solid nå, når alt annet faller og gir etter. Ikke rart at Eddie Perronet sa: “På Kristus, den faste Klippen, jeg står; All annen grunn er synkende sand.” Et Rike! Ikke et politiker-system, ikke et politisk system, ikke et kirkesystem, ikke et denominasjonssystem; det blir alt

sammen til fariseere og doktorer fra djevelen. Men vi mottar et Rike, en Evig Konge Som er Det Evige Ordet, Som har Evig Liv; gjennom Hans Evige Ord til Sitt Evige folk som har Evig Liv, og vi er delaktige i dette. Åh, du! Det er saken.

¹⁹⁷ Alle ting som drar deg bort fra Det, er feil, det er en falsk messias, en falsk salvelse. Åh, han sa: “Broderen hadde en slik salvelse!” Hva slags salvelse? Det er saken. Hitler hadde også en salvelse. Khrusjtsjov hadde en også. Pave Pius har også en. Hva slags salvelse har du fått? Hvis det ikke er salvet med dette Ordet, og bekrefter ethvert Ord til å være Sannhet, la det bare være. Urett. Hvis det ikke produserer seg selv, da er det ikke befruktet. Det vil vise fargen sin. Åh, sier: “Men Det var for en annen tid. Vi . . .” La den tingen bare være. Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for alltid. Ja, sir.

¹⁹⁸ Så når verden faller fra hverandre, er vi født inn i et Rike som ikke kan falle fra hverandre. Tror dere verden faller fra hverandre? Dens systemer faller fra hverandre. Tror dere det? Tror dere det—det økonomiske systemet faller fra hverandre? Det politiske systemet faller fra hverandre. Det nasjonale, FN-systemet faller fra hverandre. Kirken faller fra hverandre. Denominasjonene faller fra hverandre. Alle ting faller fra hverandre. Men vi har et Rike som ikke kan rokkes, det er Guds Evige Rike, det kan ikke rokkes.

¹⁹⁹ Vi blir fortalt at det nye denominasjons-systemet, å ta inn dette Kirkenes Verdensråd, vil bringe fred til jorden. For en—en forakt, for et—et motbydelig slag i ansiktet til Kristus! Hvilken respektløs, vanhellig ting det er! Det er av djevelen. Kan en mann organisere noe bedre enn hva Gud kan sende dem? Babels tårn! Det er enda et Babylon som må falle. Fred på jorden? En falsk messias! En antikrist i sin lære. Hvordan skal du kaste disse denominasjonene sammen når de ikke engang vil . . . De kan ikke engang være enige med hverandre nå, når de er blitt splittet opp i små systemer slik som det, hva med at alle forener seg sammen og kommer over dit? Ja. Se, det er et falskt oppsett. Det blir alt sammen gjort for å kaste protestantismen inn i romanismen. En falsk, anti-kristelig lære.

²⁰⁰ Guds Rike er ikke av denne verden. Jesus sa det. “Mitt Rike er ikke av denne verden”.

²⁰¹ Så hvis det riket er organisert i denne verden, er det en falsk messias, denne messias som kommer til å bli tilbudt den protestantiske kirken ganske snart, som de vil ta imot, fordi de ser etter det. De ser etter dette systemet som kan fremstille: “Vel, nå, vi metodister og baptister, ja visst, vi—vi er på en måte blitt enige sammen, ser dere. Vi—vi presbyterianere, vi pinsevenner, åh, hva er forskjellen på dem, broder?” Det er en forskjell! Gud gjør deg annerledes. “Men, vel, vi bare ofrer dette.” Og din mektige evangeliske lære, du gir slipp på den. Hvordan skal du

gå inn der med en flokk med disse menneskene som ikke tror noen ting, noen av dem er ateister? Og en falsk messias, det er hva det er. Det er riktig. Ja visst.

²⁰² Nå, Guds Rike er ikke av denne verden. Og da Kristus var her, ga Han oss dette Rikets program. Han ga oss programmet til Guds Rike, Faderens Rike, som er Hans Ord. Nå, hvis du ønsker å vite hvordan du kommer inn i det Riket, dette Ordet har det. Hvis du kommer inn gjennom noen annen dør . . . Du må komme inn gjennom den samme døren som resten av dem kommer inn gjennom. Hvis du prøver å gjøre en annen inngang, nå, da er du akkurat som en tyv og en røver. Og Han sa: "Enhver som skal legge ett ord til Dette, eller ta ett Ord bort fra Det, den samme vil bli tatt (hans del) ut av Livets Bok." Så hvis du hevder at du hadde navnet ditt i Livets Bok, hvis du gjorde det, ikke la det bli tatt bort.

²⁰³ Da Peter på Pinsefestens Dag åpnet opp døren til Riket. Han gjorde det. Riket hadde nettopp blitt etablert i Jerusalem. Jeg spør etter en eller annen som kan fortelle meg at Menigheten startet i Roma. Jeg etterlyser noen til å bevise det for meg. Menigheten begynte aldri i Roma, Menigheten begynte i Jerusalem. Riket startet på Pinsefestens Dag. Og når mennesket ønsket å vite hvordan han skulle komme inn i dette Riket, sa Peter: "Omvend dere, og enhver av dere må bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få gaven, Den Hellige Ånd." For det er hva som setter dem inn i Riket. Enhver annen fremgangsmåte, gjennom denominasjon, eller et håndtrykk, eller noe annet, er en falsk messias. Uansett hvor populær du er, og hvor fremragende du vil være, og du kan være en diakon, endog en pastor, eller en biskop, eller eldste, eller tilsynsmann, uansett hva du er, så er det feil, helt til du kommer tilbake til Guds ydmyke Lam og Hans Rike.

²⁰⁴ Følg med nå. Så Han ga oss et program, Faderens Ord. Og den sanne troende holder fast på Det, for han kan ikke hjelpe for det, det er Guds Rike inni ham. Og slik som Abraham, så kaller han alt som er i motsetning til Guds Ord, som om det ikke var. Og hvis noen forteller deg at denominasjon er av Gud, da blir du stående slik som Abraham. Hvis noen forteller at du må bli bestenet, eller en eller annen liten ting, en ordning eller noe som er i motsetning til Guds Ord, da tro det ikke. Du regner det som om det ikke var. Hvis de sier: "Vel, nå, kjære, det skader deg ikke å gjøre *dette*." Tro ikke på det, når Gud . . . Sa: "Det er ikke skadelig for kvinnene å klippe håret sitt", når Guds Ord sier det er en avskyelighet for Ham, å gjøre det. Når du sier: "Nå, jeg går med bukser. Jeg bruker ikke shorts." Gud sa at en kvinne som vil ta på seg et plagg som tilhører en mann, det er en avskyelighet for Ham. Bibelen sa at det er galt for en kvinne å klippe håret sitt, det er endog usømmelig for henne å be, og så videre slik. Med sitt hode utildekket, vanærer hun endog sitt eget hode. Gud

forbyr det! Og det systemet som forteller deg at det er helt greit å gjøre det, tro ikke på det. Det er en falsk salvet. Det er en falsk kristus. Det er imot Guds Ord. De rettferdige holder fast på Guds Ord fordi det er programmet for Guds Evige forordning.

²⁰⁵ Da Gud skapte en mann, skapte Han ham på én måte. Skapte en kvinne, Han skapte ham på en annen måte . . . skapte henne på en annen måte. Det er to forskjellige pakter, to forskjellige hensikter, to ganske så forskjellige, dem imellom. Og de ser ikke like ut. De har ikke likt utseende, de skal ikke fungere likt, de er helt forskjellige. Og kvinner prøver å være slik som en mann, og mannen er så jenteaktig, han er slik som en kvinne. Jeg så en gutt i går, i Cincinnati, som så ut som fru Kennedy, det håret, måten det stod ut slik som det. Gud vil at en mann skal se ut som en mann! Vil at en kvinne skal se ut som en kvinne!

²⁰⁶ Jeg sier dere, dette Jesabel-systemet fra djevelen, har fått hele verden inn i fordervelse, ikke et godt sted inne i det. Det er alt sammen sår som er gått i forråtnelse, sår fra kreft, djevelens ondskap som spiser selve kjernen ut av de—ut av de systemene som de har fått satt opp her. Satan er en gribb som blir foret opp på sitt eget rike. Han er en djevel, han er en uren, han er far til løgneren. Han blir foret opp på sitt eget folks kjøtt. Djevelen!

²⁰⁷ Kristus er kongenes Konge og herrenes Herre, den salvede Messias. Den troende holder fast på det Ordet. Gud og Hans Ord er ett. Jeg og Mitt Ord er ett. Du og ditt ord er ett. Så ikke len deg til, bruk dine egne tanker; bruk Hans tanke, da er du en del av Gud, fordi Hans Ord og du ble den samme tingen. Skjønner? Da er du inne i Riket.

²⁰⁸ Abraham kalte alt som var i motsetning til Guds løfte som om det ikke var. Ja, han . . . slik som menneskeskapte systemer i dag, han ville gjøre den samme tingen. Å være i et slikt rike, da . . . Jeg skal avslutte, jeg skal bare utelate noen av disse notatene, og avslutte. Se, det er . . . Å være i et slikt Rike, hva skjer? Nå, alt dette som er irttesatt, men i ærbødighet, og i respekt, og i oppriktighet, med hensyn til det oppdraget som ble gitt meg ved Guds Ord, det ble gitt meg av Den Hellige Ånd, for å vokte den flokken som Han har satt meg over, og være ærlig overfor det, stå fast med det, uansett hva som kommer, bare rist det til høyre og venstre og stå rett her med dette Ordet. Dette er et gitt oppdrag. Så hvis vi mottar et Rike . . .

²⁰⁹ “Broder Branham, alle disse andre menneskene sier: ‘Hvilken denominasjon tilhører du?’”

Si: “Ingen.”

“Hva er du?”

“Fordi vi er i et Rike.”

“Vel, hvor møtes dere i dette? Hvor drar dere?”

210 “Vi sitter i Himmelske steder i Kristus Jesus, løftet opp inn i vår Konges Nærvær”. Riket! Glory! Nå begynner jeg å føle meg religiøs. Guds Rike er hvor de kommer sammen, Den Hellige Ånd løfter dem rett opp inn i Kongens Nærvær, og vi sitter sammen i Himmelske steder når vi er blitt døpt inn i Kristus Jesus. Det er der vi hører til.

211 Kona sa til meg da vi dro til markedet, jeg fortalte dere i fjor sommer, vi fant en dame som hadde på seg en kjole. Det var den merkeligste tingen. Hun så merkelig ut. Skjønner? Hun sa: “Hvorfor er det slik? Vi kjenner disse kvinnene. Noen av dem synger i sangkor her.”

212 Åh, venn! Jeg kommer til å si dette, selv om det blir tatt opp på lydband, kan like godt si det uansett. Dere vet, og jeg sier dette i ærbødighet og respekt. Bare hold fast på dette. Dere har sett tusener på tusener komme til plattformen, og dere har sett at hver gang kommer det opp der uten én eneste feil. Og broder Arganbright her, kjenner til den delen av verden som vi har vært i, rundt i utlandet, ikke én eneste gang svikter det, uten at Sannheten blir fortalt. Når jeg drar til disse stedene og ser disse sangkorene kledd i kapper, disse kvinner og menn stående der med disse Golgata-kappene på seg, og hører dem synges som engler; jeg ser nedover der med skjelningens Ånd, hvis—hvis jeg, denne morgenen, skulle dra og plukke ut fem stykker av dem, ut av hele verden, som ikke var skyldig i uanstendighet, da vet jeg ikke hvor jeg skulle finne dem. Det er en uttalelse, men det er Sannheten, Gud vet det. Min hånd er her på Bibelen. Det stemmer, jeg vet ikke hvor jeg skulle finne dem. Se, hvis Gud sa: “Gå og få tak i fem stykker som du vet om.” Jeg ville si: “Jeg vet ikke hvor jeg skulle gå.” Åh, du! Et slikt et system! Slik en uanstendighet!

213 Det er det verden ønsker seg. Det er det den ville ha da, det er det den vil ha nå. Det er det den kommer til å få nå. En mann står der, som er ute med sidemannens kone. Drikking, røyking, og med en kappe på, for å dekke det til. Tenk det, og Gud ser gjennom det fikenbladet. Denne Eva stående der med nok skyld og uanstendighet i hjertet sitt også, så hvis det ble gjort til vann, ville det holde en båt flytende. Og står der med et talent som hun fra naturen har fått, til å synges, og holde på stemmen sin til hun ble svart i ansiktet, omtrent, prøver å synges som en engel eller noe annet slikt, og under den kappen, en vanære, uanstendighet, skitten. Og du kan stå på talerstolen og si det, og hun vil plassere de små malte leppene opp, gå ut av bygningen, si: “Jeg trenger ikke å høre på slike ting som det.” Men du vil skrike ut en dag etter medlidenhet, i helvete. Det vil være for sent da. Du må motta Det mens du hadde en sjanse til å motta Det. Og dere! Åh, du!

214 Men Menigheten mottar et Rike slik at når vi sitter i Himmelske steder og blir løftet opp inn i Guds Nærvær, sitter

i Himmelske steder i Kristus Jesus, og vet dette, med troens visshet, at vi er i Nærværet til vår salvede Konge. Åh! Det skal være en ny Himmel som kommer frem, og en ny jord, og som aldri vil gå i stykker igjen, så lenge som Evigheten varer. Vi ser etter denne nye Himmelen og jorden. Denne, du kan ha alt det du vil ha av den. For min del, jeg vil ha Denne ene.

²¹⁵ Det avhenger av hvor du setter din hengivenhet. Det avhenger av hvilket ankerfeste du har. Du binder deg til din denominasjon, da går du rett ned sammen med den. Hvis du binder deg til noe som helst av denne verden, enhver politikk og ting som det, og stoler på det, da vil du synke sammen med det.

²¹⁶ Men mine håp er ikke bygd på noe mindre enn Jesu Blod sammen med rettferdighet. Og hele min sjel gir etter, og enhver forkynner avviser meg, og enhver trosbekjennelse jager meg ut, og jeg har ikke engang ett sted å dra, Han er hele mitt håp og tilflukt. På den Klippen, på Kristus, den solide Klippen står jeg, alle andre grunnvoller er synkende sand. En dag skal jeg kanskje bli begravet i en kirkegård et eller annet sted, nede under havet, i et flyvrak, drept i et tog eller en bil, uansett hvor det måtte være, som Gud har valgt for meg til å dra, men denne ene tingen, jeg vet dette, at jeg har forankret min sjel i denne Hvilens Havn over der, i Hans Ord. Jeg tror det, at dette er nødt til å være Guds Ord.

²¹⁷ Gud må dømme verden ved noe. Hvis Han dømmer ved kirken, hvilken av dem skal Han dømme ved? Nå, det finnes ikke noen slike ting som kunne bli dømt ved. Da er det bare én Ting som står igjen, Hans Ord, Det er Evig, kan ikke bli lagt noe til eller tatt noe fra Det.

²¹⁸ Jeg har forankret min sjel der, ved enkelheten av å legge hendene mine på mitt Offer, bekjenner at jeg ikke er god i det hele tatt. Det er ingenting i meg, O Herre Gud. Send denne Messias på meg og forandre mitt vesen til det jeg var, og gjør meg på Din Egen måte, slik Du vil at jeg skal være.

²¹⁹ Uansett hvor mye du kunne brenne en kropp, hvor mye du kunne ødelegge en person, hvor mye du kan snakke imot dem, eller hva enn han sier, en dag vil Han reise oss opp igjen. Og der er et Rike som vi mottar, som ikke kan rokkes. Åh, du!

²²⁰ Og husk, av all denne herlige tingen som vi nå gleder oss over, å sitte på Himmelske steder, det er bare en innledning. Halleluja! Det er en innledning til hva som kommer. Det er bare introduksjonen til symfonien som kommer. Åh! Halleluja! Du snakker om dette å rope og prise og herliggjøre, opphøye Lammet! En dag når Englene står rundt jorden, jordens krumming, med bøyde hoder, og hører denne lille Blodvaskede gruppen som synger disse forløsende sangene om Jesu Kristi Blod, O Gud, jeg ønsker å være forenet med dem. La meg ta min plass sammen med Henne nå. La meg ta min visshet, Jesus er min, jeg tar Ham og Hans Ord. Ja.

221 Avslutningsvis, ønsker jeg å fortelle denne lille historien for julen, slik at barna kan gripe det. Og hvis jeg har fornærmet dere ved å holde på for lenge . . . I går, en liten dame . . . Broder Brown forkynte i omtrent en time, veldig vidunderlig tale, denne salvede mannen. Hun sa: “Han holdt dem bare for lenge.” Paulus forkynte hele natten. De satt der til de ble så søvnige, og sannsynligvis sittende i time etter time, og en kar falt ned og ble drept. Og Paulus bare strakte seg over ham, sa: “Vær ikke bekymret.” Bare hør på det som er rett.

222 Det var en gammel skomaker, og jeg tror det var i Tyskland hvor han—han lagde deres sko. Og en dag mens . . . På fritiden pleide han å ta opp Bibelen, og han ville lese i Den. Han hadde lest sammenhengen og teksten i Skriften, og han ble virkelig dypt oppriktig. Han sa: “Dere vet”, sa han, “jeg—jeg . . . når denne julen kommer, skal jeg ikke lyse opp noe juletre.” Men han sa: “Vet dere hva?” Han sa: “Jeg skal ha en—en stor middag, og jeg skal lage min . . . steke mitt lam, og jeg skal få mine tranebær, og all min saus og ting.” Og han var helt alene. Og han sa: “Jeg skal sette det på bordet, og jeg skal invitere Jesus til å komme og sitte tvers over bordet for meg. Jeg ønsker å kjenne Guds Messias, og hva jeg kan gjøre i ærbødighet.” Han sa: “Jeg—jeg skal gjøre alt dette. Og så skal jeg sette meg ned ved bordet, og jeg skal be om velsignelsen, og jeg skal takke Gud for maten som Han gir meg. Og så skal jeg si: ‘Herre Jesus, vil Du ikke komme og sette deg ned over her, bare for en julemiddag sammen med meg?’”

223 Enkelheten, Gud hører alltid det, oppriktighet. Og den gamle skomakeren sparte opp pengene sine for å ha en slik middag, vet dere, og ville bli invitert til kongenes Konge. Og han satte det ned, og han hadde det tilberedt, og han la det ut på et bord. Og han vasket seg riktig bra, og—og stelte seg, og kjemmet håret sitt. Og han satte seg ved bordet, og satte en stol til Jesus, og noen flere stoler satt rundt. “Det kan være for apostlene”, sa han, “om de skulle komme inn”.

224 Så den gamle karen bøyde hodet og ba for maten, og—og takket Gud for maten. Og han sa: “Nå, Jesus, vil Du ikke komme og spise med meg ved denne julemiddagen?” Og han begynte å spise og holde øye med stolen. Ingen kom. Han spiser litt mer, og han sa: “Herre Gud, jeg har invitert Deg til mitt hjem. Vil Du ikke komme og være sammen med meg?” Og han begynte å strekke seg over og få tak i noe å spise, og noen banket på døren.

225 Og han gikk til døren. Han var en gammel mann, bøyd i skuldrene, fillete. Han sa: “Gode herre, jeg er kald, vil du la meg bli varm?”

226 Og han sa: “Stig inn.” Og han kom inn, og han luktet denne aromaen av maten, hans munn ble på en måte fuktet, han snudde seg rundt. Sa: “Vil du sitte ned?” Sa: “Jeg venter gjester, men vil du sette deg ned og bare spise sammen med meg til gjestene kommer?”

227 Han sa: “Takk. Jeg ville være glad for det.” Og han satte seg ned, og de spiste middag. Den gamle mannen takket ham, reiste seg, og gikk.

228 Og skomakeren snudde seg rundt, han sa: “Herre Gud, hvorfor skuffet Du meg?” Sa: “Jeg gjorde alt så klart. Jeg gjorde alt det jeg visste å gjøre.” Hvis dere bare ville gjøre det! “Jeg har gjort alt det jeg visste å gjøre, og trodde at Du skulle komme inn og spise sammen med meg.” Og han begynte å gråte, og løp og falt over sengen. Og han lå der på sengen, gråtende. “Jeg—jeg—jeg gjorde alt det jeg trodde var rett, Herre, og hvorfor kom Du ikke for å spise sammen med meg?”

229 Og en Røst kom til ham, og han husket Skriftstedet: “Alt det dere gjorde mot en av de minste av disse Mine små, det har dere gjort mot Meg.”

230 Ja, Irenius . . . unnskyld meg, det var Martin. En kald dag før jul lå en fattig gammel tigger på gaten og frøs. Ærverdige mennesker kunne passere forbi, og bare kikket på den gamle tiggeren. “Vel, det er ikke noe spesielt med ham, han er bare en tigger. La han ligge der.” Og Martin sto og holdt øye med det, og så etter om noen av disse menneskene som kunne gjøre det, ville hjelpe ham, men de gjorde ikke det.

231 Til slutt, Martin selv var ikke . . . han—han trodde Gud, men han var en militærmann. Han hadde bare én frakk. Han sa: “Hvis den gamle mannen ligger slik som det, vil han fryse ihjel.” Så han tok sverdet sitt og flerret kappen sin i to, gikk bort og pakket den gamle tiggeren inn i det, og sa: “Sov i fred, min broder.” Gikk så videre.

232 Og den kvelden i kasernen, etter at han hadde polert støvlene og lagt seg ned, sovnet han. Og en støy vekket ham opp. Han kikket, stående foran ham, og der sto Jesus innpakket i dette gamle tøystykket fra kappen som han hadde pakket tiggeren inn i.

233 Hva kan jeg gjøre i disse sakene da? Hva må jeg gjøre med disse tingene ettersom jeg vet at det er riktig, disse tingene som er blitt stadfestet og bevist at de er rett? Hva kan jeg gjøre? Pakk inn Menigheten, ikke i en trosbekjennelse eller en denominasjon, men i Jesu Kristi Blod ved Hans Ord. Så sa Jesus: “Hva du har gjort mot disse, har du gjort mot Meg.”

La oss be.

234 Herre Jesus, hvis Du stod her denne morgenen, Herre . . . Jeg vet Du gjør, i den åndelige formen. Men hvis Du stod her, bokstavelig talt, tror jeg ikke at jeg ville endret teksten min det minste. Jeg tror jeg ville ha sagt akkurat det samme. Og jeg tror, Himmelske Far, at disse menneskene som er medtatt uten sin naturlige mat, at de har sittet her og lyttet til en sliten hes stemme, men hvis Du hadde stått her, ville de ikke vært i ro noe

mer, fordi de tror at Du er her, fordi det er Ditt Ord. Det viser at de elsker Deg.

²³⁵ Vi er så takknemlige for dette julebesøket av Den Hellige Ånd, som leder oss og viser oss nøyaktig hva som er jul. Når vi ser at verden faller fra hverandre, dens systemer går i oppløsning. Men vi er så glad, vi er så takknemlige for at vi har et Rike, og vi har en Konge, og Det kan ikke rokkes. Og når verden ikke finnes mer, når det ikke finnes noe mer politikk, når det ikke finnes noen flere nasjoner, vil Gud sette opp Sitt Rike, og de rettferdige skal regjere med Ham. Disse som har lidd, vil aldri lide mer.

²³⁶ Hjelp oss, Herre, i denne juletiden, å huske hva den salvede Messias betyr. Hjelp oss å forstå.

²³⁷ Velsign denne forsamlingen vår. Vær med dem, vår Får, og gi dem rettferdighet og fred i Den Hellige Ånd. Velsign vår pastor. Herre, vi elsker ham. Denne galante tjeneren står bare lojal. Og talte her om kvelden, sa: "Her er jeg, nesten seksti." De fikk små barn. Men husk, må han huske dette, Herre, at det ikke er noe som kan ta ham vekk herfra før Du er klar. Hvis du drøyer, så ber jeg om at han vil leve for å se alle sine barn gift og ha sine egne hjem. Velsign hans dyrebare lille kone, en liten tjenerinne for Deg. Velsign våre diakoner og våre tillitsmenn.

²³⁸ Og Gud, jeg er takknemlig denne julen for alle disse vennene mine, som reiser gjennom snø, og kommer over glatte veier og regn, og tar av det de skal leve av, og kommer hundrevis etter hundrevis av miles. Gud, jeg vet ikke hva mer jeg skal si. Jeg stoler på at Du vil åpenbare resten av det, hva som er i mitt hjerte. Og må jeg alltid være trofast, Gud, til dette Riket som Du har satt oss inn i. Må jeg aldri gå på kompromiss, hverken til høyre eller venstre. Jeg husker godt når Du fortalte meg den gangen: "Ikke beveg høyre eller venstre hånd, da vil dine veier være fremgangsrike. Da skal du ha god suksess." Kanskje ikke i verdens øyne. Og jeg bryr meg ikke om hva verden tenker, jeg vil vite hva Du vil, Herre. Din vilje er vår . . . Din vilje er vårt begjær. Åh, det minste av Dine begjær er et—er et bud for resten av livet til oss, Herre. Vi står som Din Menighet.

²³⁹ Tilgi oss nå for hva som er skjedd gjennom året, som vi har gjort, som er galt, og hvor vi feilet på så mange områder, og styrk oss, Herre. Og må vi, i denne tiden av julefeiringen, må vi åpne våre hjerter til Messias, Guds salvede. Må Han komme inn i våre liv og salve oss, og leve ut Sin vilje og bringe Sitt Rike til å gå gjennom våre liv. Bevar oss friske, ved god helse.

²⁴⁰ Velsign denne galante, gamle vennen min, som sitter her ved siden av meg, broder Arganbright. O Gud, hvor Du har vært med ham, og hvordan han har fått sitt hjerte lagt i grus og knust så mange ganger, men vi tror fortsatt han er en spire med Evig Liv. Velsign hans lille kone. Jeg tenker på Bud og Fred, meg, O Gud, hvordan vi har dette store fellesskapet.

²⁴¹ Vi ber at du vil velsigne oss i sammen nå. Velsign vår lille menighet, alle disse dyrebare menneskene. Og en dag, Herre, mens vi er så . . . vil ha våre øyne til å være så rene fra denne verdens ting, at vi bare kan se Gud og Hans Rike, at vi en dag vil bli presentert framfor Kristus, uten lyte, som en ren jomfru, en del av denne store Menigheten som skal komme fram foran Ham.

²⁴² Og da vil vi se frem til tiden hvor Du skal sette opp Ditt Rike på jorden, synlige mennesker med synlige boliger, og de skal ikke plante og en annen skal spise det, men de skal leve Evig. Inntil da, la oss være et lys som er plassert på en høyde, et lys som gir lys til alt som er rundt oss, ved et rettferdig liv, helliggjort gjennom Kristi Blod. Gi det, Far. Vi ber i Jesu Navn.

²⁴³ Og Herre, på disse lommeørklærne, etter at vi ba for de syke og la våre hender på dem, forenet oss selv med dem, legger jeg hendene mine på disse lommeørklærne, forener min bønn til Gud. Og med disse lommeørklærne, og med folket, Gud, ber jeg om at Du vil helbrede enhver av disse menneskene som disse lommeørklærne representerer. Må de ha helse og styrke gjennom det kommende året, Far. Til Guds ære og herlighet, vi ber i Jesu navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁴⁴ Mens vi nå synger det igjen, la oss håndhilse på noen rundt oss. Bare bli værende og si:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket . . .

Broder Arganbright, dette er . . .? . . . [Broder Branham fortsetter å håndhilse—Red.]

Nå, med hendene opp til Ham.

Jeg elsker Ham, (virkelig høyt nå) Jeg elsker
Ham (slik skal det være)
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁴⁵ Og nå med dette ordet, sammen, alle sammen sier det: [Forsamlingen gjentar etter broder Branham—Red.] Vi mottar et Rike som ikke kan rokkes. Amen!

²⁴⁶ La oss nå reise oss. Nå, løft våre hender og våre hjerter til Gud, med takknemlighet nå, ekte, med hele vårt hjerte, “jeg elsker Ham!” Og bare uttrykk det til Ham denne juletiden.

Jeg elsker Ham, Jeg elsker Ham
Fordi . . .
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁴⁷ En dåpstjeneste, umiddelbart nå, vil etterfølge dette. Og dere som må gå, vi er takknemlige for at dere var her, og må dere alltid bli værende i det Riket som ikke kan rokkes. Mens vi bøyer hodene våre bare et øyeblikk for bønn, så skal jeg be vår dyrebare broder Arganbright, om han vil komme opp her og avslutte denne forsamlingen med en bønn.

VERDEN FALLER FRA HVERANDRE NOR62-1216
(The Falling Apart Of The World)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags formiddag den 16. desember 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org